ad philippen.4.c.dicens. Scio ⁊ abundare ⁊ penuriam pati: hec ibi. ¶ De pugnaz carnis contra ſpiritum de qua apoſtolus ad ephe.5.c. Caro cõcupiſcit adverſus ſpiritum: diſpenſatio divina in noſtri profectum dimiſit. vnde Jo. caſſianus in colla. danielis ait. Hec contentio carnis ⁊ ſpirit' multam vtilitatẽ nobis confert. Primo ꝙ negligentias noſtras arguit ſtatim. ¶ Scḋo ꝙ cũ ꝓ caſtimonie ⁊ puritatis integritate in ↄſcientia veſtra fuerimus elati: ſuo nos rurſũ ꝗ̃tuis quieto ⁊ ſimplici viſitans fluxu: humiliat atq; recondit noſq; homĩes eſſe ſuis ſtimulis admonet. Quodãmodo enim cũ in ceteris generibus viciorũ: equidem gravioribꝰ magiſq; noxijs indifferentius ſoleamus incurrere: nec tñ facile in eoꝝ cõpungimur admiſſu: in hoc peculiarius humiliatꝰ conſcientia noſtra: per que illuſionem neglectaꝫ quoq; paſſionũ recordatione mordetur evidẽter intelligens immundã ſe factam naturalibus incentivis: que cum eſſet ĩmundior ſpiritualibꝰ viciis ignorabat: hec ibi. ¶ Quarto debent habitare fratres in vnum fraterne dilectionis ꝑ bonam confirmationẽ Jo.17. oravit xp̄us. Pater ſancte ſerva eos quos dediſti mihi vt ſint vnũ: hec autẽ vnitas debet eſſe in bono nõ in malo: vt nõ concordent ad maleſaciendũ ſed ad bonũ ſꝫm illud actu.4. Multitudinis credentiũ erat cor vnum ⁊ anima vna in dño: quia ſcilicet ad bonum ordinata. ¶ Eſt aũt triplex iſta vnitas: prima ⁊ principalis eſt vnitas cordis ꝑ intimam dilectionẽ. i. petri.3. Omnes vnanimes. ſ. ſitis. hec enĩ vnitas inducit victoriã in tẽtatione. ambro. Omnis pugna vnanimiter congreſſa parit victoriam: ꝓcurat exauditionẽ in orationibꝰ: math.18. Si duo ex vobis conſenſerint ſup terram de omni re quam petierint fiet eis. Adducit roborationem in omni bono: omnis enim virtus vnita: eſt magis infinita. i. fortior. Secũda eſt vnitas oris: ad Ro.15. oẽs vno ore honorificetis deum Quod fieri oportet in religione tripliciter: vt. ſ. ñ diviſim hinc inde ſed ſimul convenientes in choro: laudent deuꝫ. ¶ Scḋo vt omnes dicant: que dici debeant: ⁊ non dormiant vel taceant aliqui vel dimittant. ¶ Tertio vt concordent in voce vt vnus non dicat cito ⁊ alius tarde: ſed ſimul incipient ⁊ terminent. Tertia eſt vnitas operis de qua poteſt ĩtelligi illud ſopho.3. Servient ei ſ. deo humero vno. Nõ ſit dum vivũt in cõmuni. Lucra ex operibus ⁊ redditibus ſuis habẽtes in vnũ: dum etiã cerimonias exteriores vniformiter obſervant: in cibo veſtitu ⁊ alijs: duꝫ etiã faciunt officia ⁊ mutua obſequia in vnum ſcilicꝫ ꝓpter deum ⁊ bonũ religionis vt vnus nõ ocietur: alter nimis gravetur: ſed omnes in vnum cõcordent ad faciendum quod eis imponitur: ſumendo exemplum in apibus que in vnum locũ congregate: mirabiliter vnite ſunt ad mellificandum ⁊ cum magno ordine. Unde hiero apum fabricare alvearia ⁊ monaſteriorum ordinem ĩ

partuis corporibus diſce ⁊ regularem diſciplinã de conſe. di.5. nunq;.

¶ Titulus.xvij. De ſtatu confeſſorum de poteſtate confeſſorum ⁊ quis ſit ordinarius confeſſor cuiuſlibet. Capitulum primum.

Scrutati ſũt iniquitates defecerũt ſcrutantes ſcrutinio: p̄s. ps.63. Scrutiniuꝫ quidem eſt confeſſio in quo ⁊ penitens ſcrutatur conſcientiã ſuam ⁊ confeſſor cum eo ⁊c̄. Scrutans igitur eſt confeſſor: qui in hoc poteſt tripliciter deficere: quia vel per maliciam abſolvendo quem ſcit ñ poſſe: vel per ignorantiam neſciendo diſcernere inter lepram ⁊ lepram: ⁊ quem poſſit vel non poſſit abſolvere: vel per infirmitatem conſcientie: inde ſumendo occaſiones malorum ex auditu dum incaute ſe habet: vnde auguſti. de pe. di.6.c.i. Caveat ſp̄ualis iudex: vt ſicut non cõmiſit crimen nequitie: ita nõ careat munere conſcientie. Ex quibus verbis innuitur: ꝙ debet habere poteſtatem in foro conſcientie: vt ſit iudex ſpiritualis ⁊ conſervare puritatem vite: ne cõmittat crimen nequitie, ⁊ ſcientie. ſufficientem claritatẽ habere: vt non careat munere ſcientie.

De poteſtate ſeu auctoritate ↄfeſſoris: vt quis poſſit audire ↄfeſſiones. Ubi notandũ ꝙ nõ ſacerdos ⁊ ſi poſſit audire in caſu mortis nõ tñ abſolvere: al's ſi abſolvit vt ſacerdos iudicative ſꝫm quoſdam incurrit irregularitatem: ſicut ſi celebraret: hoc tñ eſt dubiũ: q2 nõ eſt iſtud expreſſũ in iure ſicut de celebrante: vnde nõ videtꝰ irregularis: extra de ſen. excõ.c.is.li.vi. Et talis confeſſus tenetꝰ iterũ ↄfiteri: rõ eſt: q2 ſolis ſacerdotibus dictum eſt. Quorũ remiſeritis ⁊c̄. Jo.20. Nec tñ a quolibꝫ ſacerdote põt q's abſolvi ſed a ꝓprio aut de lĩa eius vnde. c. omnis extra de peni. ⁊ re. dicit: ꝙ q̄libet ſemel ĩ anno ↄfiteatꝰ oĩa peccata ſua ꝓprio ſacerdoti. Et de pe. di.6. placuit. Ratio eſt: q2 nõ põt ſolvere vel ligare: niſi habeat iuriſdictionẽ ſuper eũ: qui ſibi ↄfitetꝰ. Si aũt ſit ꝓprius p̄latus ⁊ non ſacerdos ſicut curati ⁊ ep̄i nõ ſacerdotes: põt abſolvere ꝑ aliũ cõmittendo hoc alteri. Sed nota ꝙ ꝓprius ſacerdos aliter intelligitꝰ cum dicitꝰ: ꝙ quilibet debet ↄfiteri ꝓprio ſacerdoti: ⁊ aliter cũ dicitur de licentia ꝓprij ſacerdotis poteſt alteri confiteri. Naꝫ in primo caſu dicitꝰ ꝓprius ſacerdos quicunq; habet poteſtatẽ abſolvendi ordinariam vel delegatã ſive ſit cõis ſive ſingularis quia actor ſequitꝰ forum rei: ſed eſt in electione eius: quẽ de multis ſequatꝰ: ⁊ q2 in foro pn̄ie idẽ eſt actor ⁊ reus. Inde eſt ꝙ idem ſeipſum poteſt accuſare coram quocũq; confeſſore de communibus qui illũ pn̄t abſolvere de crimine vbicunq;

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cõmiſſo: ꝑpter qḋ dicit hoſti. ꝙ quilibet habet
tres ꝑꝓrios ſacerdotes. ſ. ordinarie: curatū. ſ. de
cuius parochia eſt epm̄ ſuū, ⁊ papam. Sꝫ in ſecū
do caſu ꝓprius ſacerdos de cuius lnīa poteſt al/
teri confiteri intelligit̃ ſtrictius ille qui iure ſuo
ordinario hoc habet ⁊ nō ex ↄmiſſione: vnde ⁊
ſi poſſit quis ↄfiteri vicario curati: tn̄ ipſe vicari/
us non pōt dare lnīam illi: ꝙ alteri confiteatur:
hec pe. de pal̃. in. 4. di. 17.

¶ De ordinario cõfeſſore vniuſcuiuſq꜄ quo ad
eccleſiaſticas perſonas.

De ordinario confeſ

ſore vniuſcuiuſq꜄ quo ad eccleſiaſticas
pſonas: papa qꝛ nō habet ſupiorē a xp̄o nec a cō
cilio quocūq꜄: hꝫ ꝓpriū ↄfeſſorē quē duxerit eli
gendū: q auctoritate xp̄i pōt eū ſoluere vl̃ ligare
in foro pnīali: nō aūt in foro exteriori: qꝛ ipſe n̄
pōt ligari vinculo excōicationis: a quo indigeat
abſolui: qꝛ vero pōt ligari vinculo peccati ſicut
alij: indiget remedio ſicut alij: nec xp̄s dimiſit eū
ſine remedio vel ſicut a ꝑncipio quilibꝫ poterat
quēlibet volentē ſe ſibi ſubijcere abſoluere: ita
⁊ nūc quo ad illū qui nulli eſt ſubiectus ſīc papa.
Qui ſūt de familia pape hn̄t pnīariū ſūmum cuꝫ
papa, ꝑ ꝓprio ſacerdote: qꝛ nulli alij ſubſūt. Se/
cus aūt eſt de capellanis ei9: q ꝑ mundū ſūt diſ/
perſi: q ꝑpter hoc nō ſunt ab alijs exempti.

De cardinalibus autē

qui ſūt epi: ipſi nō minus hn̄t q̄ꝫ alij epi. ſ. ꝙ poſ/
ſint libere eligere. Ideꝫ ſi ſūt legati: qꝛ ſunt ꝑlati
vel exempti. Si vero ſint ſimplices cardinales:
nec epi nec legati: dicit hoſti. eos nō habere niſi
papam ⁊ ſūmū pnīariū. Tutius tn̄ eſt ꝙ habeāt
lnīam a papa. Familia vero cōmenſalis eorū: de
lnīa eoꝝ cardinalium pn̄t ſibi eligere cōfeſſorē
qꝛ de cōſuetudine ſūt eis ſubditi ſiue ſacerdotes
ſiue alij vel forte ſūmus pnīarius eſt quaſi cura
tus: reſpectu omniū manſionariorū curie pape:
hec pe. de pal̃. in. 4.

Patriarche archiepiſ

copi ⁊ epi hn̄t ꝓprios ſacerdotes ſuos īmediate
ſupiores: ⁊ epi hn̄t ꝓprios ſacerdotes vt archi/
epm̄: ille primatē ille patriarchā ille papā: ⁊ hoc
niſi ſint exempti: nihilomin9 omnes iſti pn̄t ſibi
eligere cōfeſſorē: extra de pe. ⁊ re. c. vlti. qui pn̄t
eos abſoluere nō ſolū de occultis ſꝫ etiā de ma/
nifeſtis ⁊ notorijs etiā archiep̄o inuito ⁊ etiaꝫ a
vinculo excōicationis maioris ⁊ minoris: ⁊ mu/
tare vota ⁊ relaxare iuramenta ⁊ oīa alia: ꝑpter
que nō eſt ſedes ap̄lica ↄſulenda: lꝫ hoſti. dicat
ↄtrariū: ⁊ iſtud ↄtrariū tenet piſanella. Nec ob/
ſtat ꝙ in illa decretali nō ſit mentio niſi de ab/
ſolutione a pctīs: qꝛ cum intentio pape ſit ipſis
ep̄is: quibus eſt graue ſemꝑ ad archiep̄m recur/
rere ⁊ grauius ad papā ita ꝓuidere eis ꝑ ↄfeſſo/
rem ab eis electū ſicut ꝓuiſum eſt inferioribus
ep̄oꝝ ꝑ ipſos ep̄os. Ideo de omni pctō ⁊ vincu
lo de quo pōt ep̄s abſoluere inferiorē: ⁊ electus
ab eo pōt ipſū abſoluere: ⁊ ī caſu in quo pōt ep̄s
diſpenſare cū inferiori ⁊ ille cū ep̄o: qꝛ vbi eadē
ratio ⁊ idem ius. Et ſicut bene dicit hoſtiē. iſtud
ꝑuilegiuꝫ nō perdit ꝑ hoc ꝙ venit romā: qꝛ ibi
nō diſtinguit̃ vbicūq꜄ ſit: ſed ſi deſinit eſſe ep̄us
vt qꝛ cedit loco ⁊ dignitati forte ꝑdit priuilegiū
datum ep̄is. Si cedit loco nō dignitati nō ꝑdit.
Ratio qꝛ aliq ꝓbant: ꝙ confeſſor ab ep̄o elect9
nō pōt eū abſoluere a vinculo excōicationis: eſt
qꝛ nō habet ptātē niſi ex electione epi. Sed ad
hoc rn̄detur ꝙ nō ab ep̄o eligente: ſꝫ a iure com
mittente habet ptātē ille: ſicut qui eligit̃ ab illis
qui ꝑ lr̄as pnīarioꝝ habēt: ꝙ poſſint ſibi eligere
ↄfeſſorē: ab ipſis pnīarijs non ab eligentib9 hn̄t
auctoritatē: ſicut cū ep̄s cōmittit fratrib9: quos
prior eligit ipſi cōmiſſarij ꝑlatorū nō eligentiū.
¶ Et qḋ etiā dicunt: ꝙ ſi ille electus ab ep̄o in
ↄfeſſorem eſſet excōicatus minori: cū eligit̃ ad
hoc nō poſſet abſoluere: qꝛ ligatus minori non
pōt eligi. Rn̄. ꝙ iſtud non valet: qꝛ intelligit̃ de
electione iuris ad dignitatē: īmo ⁊ ſi qn̄ eligitur
ab ep̄o ↄfeſſor: eſſent tūc ambo ipſe ⁊ elect9 liga
ti maiori excōicatione: nec tn̄ ſuſpenſus: hec pe.
de pal̃. in. 4. di. 17. Prelati exempti q hn̄t ſilē ꝑ/
uilegiū cū ep̄is in eligendo libere ↄfeſſorē. Naꝫ
ex quo ſūt exempti ⁊ ꝑlati ſicut ſūt multi abba/
tes: ex hoc ipſo hn̄t iſtud priuilegium: qꝛ graue
eſſet eis ſemꝑ ire ad papā nouū ꝑ lnīa ↄfitendi.
Si aūt ſūt exempti ꝙ nō ꝑlati nō hn̄t iſtud ꝑuile
gium: verbi grā: omnes ſubditi collegij exempti
ſeculares vel regulares: qḋ eſt exemptū in capite
⁊ in membris. hi enī ſuis ꝑlatis īmediate ↄfiteri
pn̄t nō alij niſi de lnīa ipſoꝝ. Silr̄ nulla abba
tiſſa q̄ꝫuis iura ep̄alia excerceat ponēdo officia/
lem: niſi in hoc habeat ſpāle ꝑuilegiū: quantum/
cūq꜄ exempta: al̃s nō pōt hoc habere: qꝛ non eſt
ꝑlatus: cū nō habeat claues iuriſdictionis. Silr̄
quicūq꜄ ꝑeſt quibuſcūq꜄ exemptis: qꝛ tn̄ nō eſt
ꝑlatus nō habet hoc ꝑuilegiuꝫ: puta ſubprior in
religione vel prior nō ↄuentualis: aut ꝑor ↄuen/
tualis ſub abbate nō ꝑ electionē ſed ab ipſo ab/
bate ex cōſilio ſenioꝝ poſitus vel inſtitutus: niſi
forte qn̄ mortuo abbate vel ꝑore ipſi fiūt quaſi
ordinarij: qꝛ tūc actio ſubrogata habet ꝑuilegiū
ei9 in cuius loco ſubrogatur. Sꝫ ꝑor q ꝑ electio/
nē canonicā inſtituit̃ ꝑlatus eſt: ⁊ iō ſi eſt exem/
ptus habet idē ꝑuilegiū: ꝑpter qḋ nō optet ꝙ cō
firmans det ſibi ptātē eligendi ↄfeſſorem: ſicut
nec ꝙ cōfirmans vel conſecrans epm̄. Nec ob/
ſtat decre. ne ꝑ dilatione de peni. ⁊ re. Iſtud enī
ꝑuilegiū de eligendo cōfeſſorē equalit̃ concedi
tur ep̄is ⁊ minorib9 ꝑlatis exemptis. Unde cū epi
lꝫ īmediate ſubſint archiep̄o nihilomin9 ſine illo
rū lnīa poſſūt: etiā qui ſūt nō exempti: q̄ ⁊ ꝑores
hoc pn̄t: lꝫ ſubſint abbatib9 vel maiorib9 ſine li/

centia eoꝝ cū ſint ordinarij. Si aūt ſūt in di/
gnitate cōſtituti nō tñ p̄lati ſicut cantoꝛ theſau/
rarius ſacriſta ꝛ hi⁹ pſone: nō hn̄t p̄uilegiū q̄uis
ſint exempti. Sʒ ſi eſſent p̄lati exempti ſʒ nō ſūt
p̄lati in foro pn̄iali: ſicut ſūt archidiaconi de pa/
ri cōcurrentes cū ep̄is in foro cāꝫ:adhuc nō pu/
to eos habere hoc p̄uilegiū ſʒ ſolos p̄latos:hoc
dico q hn̄t curaʒ aīaꝝ. Sicut aūt dixi de ep̄is ꝙ
q̄ꝫdiu ſint ep̄i:quo ad dignitatē retinent hoc p̄ui
legiū: ita ꝛ de iſtis q̄ꝫdiu ſūt in p̄latione: ꝛ ſilr̄
electus ab eis pōt agere cū eis abſoluēdo ꝛ diſ/
penſando: quicq̄d poſſet ep̄s ſi ei ſubeſſent exce
pto in ſnīa lata a ſupiori contra eū:puta ab archi
ep̄o cōtra ſuffraganeū ſuū ſiue ab abbate contra
prioꝛē cōuentualē ſibi ſubditū:ab hi⁹ eni nō pōt
abſoluere talis cōfeſſoꝛ electus. Quicūq̄ꝫ etiā
pōt eligere vno electo ſiue moꝛtuo ſiue nō moꝛ
tuo:pōt aliū mutare ad placitū. Et eo ipſo quo
talis qui pōt eligere cōfitet̄ alicui videt̄ ipſū eli/
gere:qꝛ plus eſt factis ꝛ ĩ intentiōe mentis eligē
q̄ꝫ verbis.3.q.6.c.i.ꝛ de maio.ꝛ obe.legebat̄.hec
pe.de pal̄.in.4.ſnīaꝝ.

Inferioꝛes pꝛelati non

exēpti ſi ſubſūt ĩmediate ep̄o ipſū ſolū cū ſupio/
ribus eius hn̄t p ꝓprio ſacerdote ſicut abbates
decani p̄poſiti ꝛ archipſbyteri rurales hn̄t ep̄m
qn̄ ille decanatus eſt annexus cure. Silr̄ p̄oꝛes
q ſūt ſub abbatib⁹ illis ſubſūt ꝛ ep̄o. Nō p̄lati ṽo
ſuis ſubſunt ĩmediate curatis ſiue abbatib⁹ ſiue
p̄oꝛib⁹ ſiue decanis:qn̄ ſūt de collegio:vel ſimpli
cibus curatis qn̄ in parochijs commoꝛantur.
Clerici ṽo choꝛales ſubſūt alt̄s ei q p̄eſt choꝛo:
ſiue ſit cantoꝛ ſiue ſubcantoꝛ in exterioꝛib⁹: ſed
quantū ad foꝛum conſcientie ſolus decanus vi/
detur curatus eoꝝ:pe.de pal̄.

Rex habet epiſcopuꝫ

ſiue archiep̄m in cui⁹ ciuitate eſt ſedes regni: nō
in qua plus moꝛat̄:ſed in qua inungit̄ ꝛ coꝛonat̄
Principes minoꝛes ſi hn̄t ſub ſe ciuitates plu
res ſitr̄ a ſede pꝛincipali ducatus vel comitatus
domiciliū ſoꝛtiunt̄. Sʒ ſi hn̄t vnā ciuitateʒ alia
p̄ncipalioꝛē vel ab vtroq̄ꝫ ep̄o:vel a metropoli/
tano lnīam accipiūt ſm̄ hoſti. Sʒ iſtud nō ē ve/
rū quantū ad metropolitanū:qꝛ null⁹ ſubdit⁹ ſuf
fraganeoꝝ ē ei ſubdit⁹ ĩmediate niſi qn̄ viſitat:
ſʒ ſoli ipſi ſuffraganei:vn̄ cū dn̄s duaꝝ ciuitatū ĩ
tp̄alib⁹:ita ſubſit in ſp̄ūalib⁹ ep̄is:ac ſi eſſet ſeru⁹.
ſicut dn̄s caſtri ſubeſt in ſp̄ūalib⁹ curato. Nō ſicut
metropolitanus nō poſſet dare lnīam cōfitendi
hoī hn̄ti domos in dyoceſi ſuffraganeoꝝ:ita nec
p̄ncipi. De illo ṽo p̄ncipe q hʒ dominiū in di/
uerſis dyoceſib⁹ ſʒ nō ſup ciuitatē: videt̄ ꝙ ipſe
multo magis ab ipſis ep̄is hoc pōt petere:illo.ſ.i
cui⁹ dyoceſi p̄ncipaliter hʒ dominiū vel ab vtro
q̄ꝫ ſi equalit̄ in duab⁹. Nā abſurdū eſſet ꝙ ipſe
a tot curatis h̄ret hoc petē: quot in ſuo dn̄io in/
cludunt̄. Dn̄i ṽo qui in eadem dyoceſi in di/
uerſis villis hn̄t dominiū:ꝛ ita ꝙ nō ſub ſe villa
ꝯtineat plures parochias: maxime ſi vna nō ſit
p̄ncipalioꝛ altera: tūc nulli curato ſubeſt ſʒ ĩme/
diate ep̄o. Si ṽo in vna villa ſit p̄ncipalit̄ do
miniū in qua nō ſit niſi vna parochia tm̄ vl̄ ſint
multe p̄ncipales: curat⁹ ſacerdos eſt ſibi ꝓprius
ſacerdos citra ep̄m. Baliui ſi nullibi haberēt
manſionē niſi ſm̄ ꝙ aſſiſtere requirunt̄ nō huc
modo illuc diſcurrūt:vbiq̄ꝫ cōfiteri pn̄t vl̄ ep̄is
ciuitatū:vel curatis in quoꝝ parochijs hoſpitiū
eligūt. Si vero p̄ncipaliter alicubi degūt:ibi cu
ratum hn̄t illū:in cuius parochia hoſpitiū ſuum
ſitū eſt. Et ſic de prepoſitis licet habeāt domos
parentū extra baliuiā vel ſeneſchaliā vel p̄poſi
turā:qꝛ p hoc officiū quaſi contrahēdo ſoꝛtiunt̄
foꝛum. Ceteri ṽo burgenſes ꝛ alij laici non in
poteſtatib⁹ ꝯſtituti illis curatis ſubſūt:in quoꝝ
parochijs degūt pꝛincipalit̄:vel ſi in duab⁹ equa
liter:in qua tūc manent qn̄ ꝯfiteri volūt:illi⁹ pa/
rochiani ſūt: hec pe.de pal̄. Regularit̄ ḡ fienda
eſt ꝯfeſſio ꝓpꝛio ſacerdoti:vn̄ Inno.extra de pe.
ꝛ re.oīs dicit. Si q̄s alieno ſacerdoti voluerit iu
ſta de cā ꝯfiteri peccata ſua:lnīam pri⁹ poſtulet ꝛ
obtineat a ꝓpꝛio ſacerdote: cū aliter ipſe illū nō
poſſit abſoluere vel ligare:hec ibi. Que intellige
vt habes hic.

¶ Caſus in quibus quis poteſt confiteri alteri q̄ꝫ
pꝛopꝛio ſacerdoti etiam ſine licentia eius.

Sed nota ſecundū pe.

de pal̄. caſus in q̄bus q̄s pōt ꝯfiteri alteri q̄ꝫ pro
pꝛio ſacerdoti ꝛ ſine lnīa eius quos ponit hoſti.
in ſūma. Et pꝛimus eſt ꝓpter indiſcretionē pro/
prij ſacerdotis:ꝛ ſub hoc caſu compꝛehenditur:
quando etiā ipſe ſacerdos ꝓprius eſt ſolicitatoꝛ
ad malū, vel reuelatoꝛ confeſſionum:vel talis ꝙ
ex confeſſione immineret p̄iculum ꝯfitendi vel
ꝯfeſſoꝛi. In hoc igit̄ caſu dicit hoſti.ꝙ eoipſo ha
bet lnīam a iure alium adeundi:de pe:di.6.pla/
cuit. Sʒ alij dicūt ꝙ tūc debet petere lnīam ab
eo vel a ſupioꝛi:qꝛ decretalis omnis dicit:ꝙ qn̄
iuſta ex cauſa voluerit alteri cōfiteri:petat lnīam
a ꝓpꝛio ſacerdote. Et q̄ꝫuis quidam hoc intelli/
gāt:niſi ex culpa ſua hoc ꝓcedat. Videt̄ tn̄ meli⁹
ꝙ et̄ ſi hoc ſit ex culpa ſua:qꝛ culpa ſua n̄ dʒ alt̄i
nocē:puta ſupioꝛi ſicut ꝓpꝛio ſacerdote moꝛtuo
vl̄ excōicato:nō eo ipſo lʒ ire ad aliū:ſʒ oʒ recur
rere ad ep̄m. Sʒ ſi ſupioꝛ adiri nō pōt vel etiā ſi
ē eq̄ defectuoſ⁹:tūc qꝛ ad papā nō ē facil̄ recurſ⁹
aliū adire pōt:eo ip̄o. Vn̄ ḡ ꝓp̄us ſacerdos oīs q
adiri pōt ꝓ tūc indiſcretus ꝛ ineptus eſt ſine lnīa
petita vel ſaltem cū licentia petita ꝛ ſi nō obten/
ta:pōt iri ad aliū:dico autem petita: quia ꝛ ſi ſit
indign⁹ audire.n̄ eſt tn̄ ĩpotens ꝯmittē. Et in hoc
.ſ.ꝙ dʒ petē lnīaʒ ab ipſo vl̄ adire ſupioꝛē:ꝯcoꝛ.
tho.pe alb. Inno.ꝛ guil. Qꝛ ſi negat̄ ab eis lnīa:
tūc dicūt p̄dicti ꝙ idē iudiciū ē de eo qō ꝛ d̄ illo
q nō habʒ copiā ꝯfeſſoꝛis. Sʒ pe.de pal̄.dicit ꝙ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tunc poteſt ire libere ad alium: vt patet.ſ. ¶ Et ſi
nõ poſſet alium habere: ⁊ neceſſitas imineat: di-
cunt ꝑdicti doc. ꝙ confiteatur peccatũ in genere
ſine eo de quo poſſet malum ꝓuenire. ¶ Secũ
dus caſus eſt: quando tranſtulit domicilium ſuũ
parochianus: tunc enim deſinit eſſe parochian⁹
primi ⁊ fit parochianus illius: ad cuius parochi
am ſe tranſtulit. Sed ſi in duabus parochijs ha
beret domum in vna manerium eſtuale in alia
hyemale: vtrobiq; ſortiť forum nõ ſimul ſed ſuc
ceſſiue ſm ꝙ habitet hic ⁊ ibi vt tunc hic recipi
at ſacramenta: quando hic habitat alias alibi.
¶ Tertius caſus: cum eſt vagabundus non ha-
bens nec petens domicilium. Iſte poteſt conſi-
teri cui vult curato vel epiſcopo in cuius parochia
eſt: immo etiam nõ curato: vt videtur quia nul-
li ſubditus. ſubijcit ſe cui vult. Nam omnis ſa-
cerdos poteſtatem ⁊ iuriſdictionez habet ex ſua
ordinatione: ſed ſubditos habet ſolum eos: qui
ſe ei ſubmittũt: niſi ꝙ ſm iura qui ſe ſemel alicui
ſubmiſit factus eſt eius parochianus: nec põt ſe
alijs ſubmittere: quouſq; primo ſe ſubtrahat ſim
pliciter niſi de voluntate illius: ar. de peni. di. 6.
placuit. ¶ Quartus eſt: ſi querit domiciliũ quo
ſe conferat quouſq; alicui ſe ſubdat. Et de pere-
grinis quidẽ dicendũ eſt: ꝙ ſi ſine lñia curatorũ
⁊ epoꝝ profecti ſunt: nil ꝓuilegij habent in hoc.
Cõcordant ĩ hoc. ſ. ꝙ peregrini ⁊ negociatores ⁊
alij viatores: ſi nõ habent licentiam a ſuis cura-
tis vel epis vel ſine lñia eoꝝ iter arripiunt: non
poſſunt ab alijs abſolui. Inno. hoſtiẽ. ⁊ guil. Si
aũt de lñia eoꝝ profecti ſunt: eo ipſo habent inť-
pretatiuam lñiam confitendi cũ ſine confeſſiõe
digne peregrinari nõ queant. Si etiã veniat paſ-
cha cõicari poſſunt ꝓpter eandem licentiã impli
citam ⁊ de caſu epali abſolui: qꝛ epus nõ retinẽ-
do ſibi auctoritatem licentiandi peregrinos: ex
hoc ipſo videtur eis dare licentiã ꝯfitendi de ca
ſibus epalibus ſicut curatus de parochialibus.
De mercatoribus aũt ſi nuſq; haberent domici
lium niſi ſequendo ſemp nundinas. Idem ẽ qꝺ
de vagabũdis. Et idem eſt ſi in loco ſuo tenẽt
hoſpitiũ: ſed nõ declinant illuc ĩ paſchate cõiter
Non enim tunc videnť ibi habere domicilium
quo ad ſacramenta. Et idem de familia ꝑncipis
vel bailiui qui nunq; in eodem ſtatu permanent
ex quo ipſi licet teneant hoſpitiũ ſuum alibi: non
tñ illuc redeunt niſi ad horam. nam iſti vagabũ-
di cenſentur. Idem de familia epi laica: qꝛ nõ ſic
habet ius in ea ſicut cardinalis: ſed ſi eſſent de
dyoceſi ipſa de eius lñia confiteantur. Si aũt de
alia ex quo hoſpitiũ dimiſerunt: qꝛ p dyoceſim
vagantur reſpectu illius dyoceſis vagabundi re
putantur: vt de lñia epi illius vel cuiuſlibet cura
ti ad cuius parochiam veniũt: confiteri poſſunt.
¶ Quintus caſus eſt rõne delicti. 6. q. 3. placuit.
qꝺ quidã dicũt eſſe verum: tunc ſolum qñ ꝓpter
hoc eſt excõicatus: quia ſi eſſet excõicatus a ꝑla
to loco illius ꝓpter illud peccatum: ſicut ꝯſueuit

fieri in furtis ⁊ hi⁹ quoꝝ ignorantur actores: mit
tendus eſſet talis ad excõicatorem abſoluend⁹
ab eo. Sꝫ ſi peccatum eſt occultũ: ⁊ ꝓpter hoc ñ
ſit excõicatus: põt etiã de hoc ꝯfiteri ꝓprio ſacer
doti: vt dicitur in ſũma piſana. Fran. zab. refert
laud. tenere ꝙ curati ⁊ etiã fratres admiſſi ad au
diendũ confeſſionẽ ſm formã clemen. dudum.
poſſũt audire ⁊ abſoluere peccata cõmiſſa nõ ſo
lum in dyoceſi ſed etiã extra territoriũ dyoceſis
dũmodo tñ ꝯfitentes poſſint illis ꝯfiteri. i. ꝙ ſint
illius dyoceſis vel parochie quo ad curatos. ¶
Sextus rõne ſtudij vt ſcholares etiam ſi nõ ſint
niſi p annum moraturi in ſtudio: vel qꝛ non ha-
bent plus de ſpacio ab epo vel capitulo de cu⁹
licentia ibi ſunt: vel quia ſic diſponũt: vel quia d
parochia in parochiam mutanť. De illis vero q
veniũt ex omni parte regni ad parlamentũ pari
ſius: cũ rex reputet ſe fiſcum: nõ recognoſcens ſu
periorem in toto orbe: videť ꝙ ibi poſſint confi
teri epo: ⁊ curatis in quorum parochijs condu-
cunt domos. Sed contrariũ eſt verũ. ſ. ꝙ nõ poſ
ſunt abſolui: ratione parlamenti: ſi nõ habent li-
centiam a ſuis ꝑlatis: quia rex nõ habet poteſta
tem in ſpũalibus: epſ aũt ſoli ſue dyoceſi. Solũ
eñi roma vbi eſt ſedes pape: eſt patria cõis: ſicut
eccleſia cathedralis oĩbus de dyoceſi: vñ in cu-
ria romãna ſicut curato ſuo ſũmo pñiario omis
de omni loco mũdi põt confiteri ⁊ penitẽtiarijs
ſimplicibus ſicut vicarijs ſui curati. ¶ Septim⁹
eſt rõne neceſſitatis: quia in mortis articulo oĩs
ſacerdos ab eccleſia nõ preciſus auctoritate iu-
ris fit ꝓprius ſacerdos: d offi. ordi. paſtoralis. Et
ex hoc quod habeť de ꝯſe. di. 4. ſanctũ. videtur
ꝙ etiã laicus in hi⁹ neceſſitate poſſit excõmuni-
catum reconciliare: ſi nõ eſt ipſe ꝑciſus nõ tñ põt
abſoluere a peccatis audiẽdo ꝯfeſſiões. Octauũ
caſũ põit hoſti. ſi ſacerdos nõ ꝓprius põat ſpem
ĩ ratihabitione. Sꝫ vt dicitur in ſumma piſana
⁊ bene iſte caſus cõmuniter nõ teneť. Rationez
aſſignat pe. de pa. Nulla. n. ratihabitio cõfirmat
ſacramentum qꝺ nullum fuit: qꝛ ⁊ ſi nõ in ſacra
mentis ratihabitio ſaltem pape aliquid valẽ po
teſt: qꝛ ille ſolennitatem mutare põt: ſicut de ec-
cleſia non per epm dedicata: tñ in ſacramẽtis nõ
põt valere: qꝛ ipſa mutare nõ poteſt qꝛ regula iu
ris eſt: ꝙ ratihabitio retrotrahiť: ⁊ mãdato ꝯpa
ratur: quãdo ſolo mãdato a principio res agi po
teſt. In talib⁹ locum non hẽt: qñ. ſ. ſacramenti eſ
ſentia deficit: qꝛ tũc totum iterandũ eſt. De eſſen
tia autem abſolutionis eſt poteſtas iuriſdictiõis.
quã poteſtatem erga talem non habet ex hoc ꝙ
ponat ſpem in ratihabitione.

Quis autem poſſit cõ-

mittẽ vł ñ ꝯmittẽ audiẽtiã ꝯfeſſiõis. Nõ ſm pe.
de pa. ĩ. 4. di. 17. ꝙ oĩs ꝓpꝰ ſacẽdos q iure or
dinario poteſt confeſſiões audire: poteſt hoc ipſe
alteri committere quia habet cauſam meri iure
rij. ¶ Et quia quicũq; p electiões hꝫ curã aĩaꝝ

eſt oꝛdinarius: ideo omnis talis poteſt licẽtiare
quemlibet ſubditum cure ſue alteri confiteri.
Item oꝛdinarius eſt quicunq3 ex officio ſibi
annexo hoc habet licet nõ ſit ꝑ electionẽ. Item
gerens vicẽ curati ꝑ legem vel ꝯſuetudinẽ ſicut
factus pꝛioꝛ ꝑ abbatẽ: qui viuẽte abbate erat de
legatus non potens ſubdelegare eo moꝛtuo vel
amoto eius vices in oĩbus obtinẽs eſt q̃ſi oꝛdi
narius quantũ ad hoc: vñ põt lnĩare ſibi ſubdi/
tos de ꝯfeſſione. Idẽ videt̃ de ſubpꝛioꝛe amo/
to ꝑoꝛe vel vicario cũ ꝯuentus nõ h3 pꝛioꝛẽ.
Archipꝛeſbyter videt̃ tunc oꝛdinari⁹: cũ.ſ.ẽ vna
ꝑbenda ſacerdotalis cui ex officio eſſet annexũ
officiũ audiendi ꝯfeſſiones illoꝝ de dyoceſi ex
tra ciuitatẽ ⁊ multo magis ſi de ciuitate. Sed ſi
pñiarius nõ habet hoc officiũ ex ſua ꝑbenda: ſed
ex cõmiſſione viue vocis epĩ talis eſt delegatus
nõ oꝛdinarius. Archidiaconus l3 ſit iudex oꝛdi/
narius de conſuetudine: nõ tñ in foꝛo ꝯſcie: niſi
ſit ſacerdos: ⁊ tũc audit ex cõmiſſione: vnde nõ
põt ſubdelegare. Legatus eſt oꝛdinari⁹ ĩ vtroq3
foꝛo: vnde ſicut in exterioꝛib⁹ dat iudices dele/
gatos: ita ⁊ habet duos pñiarios. Sũmus pe
nitentiarius eſt oꝛdinarius in ſpũalibus tm̃: vñ
habet pñiarios ſuos: ⁊ ꝯcedit etiã licentiã eligẽ
di cõfeſſoꝛẽ. S3 ſimplices pñiarij pape q̃uis
ſint delegati pape: poſſunt quidem oẽs de toto
mundo audire: ſed nõ poſſũt ipſi aſſumere ad/
iutoꝛes. Nec etiam dare lnĩam eligendi ꝯfeſſo/
rem. Decanus ruralis qui ⁊ archipꝛ̃ſbyter vocat̃:
ſi iſte decanatus ſit annexus alicui cure ſpeciali:
reputat̃ oꝛdinarius ĩ parochijs ſui decanatus p⁹
epm̃: ſupꝛa curatos etiã videt̃ oꝛdinarius cura/
toꝝ. Et ſic curati de lnĩa eius nõ ſolũ epĩ poſſũt
ꝯfiteri. Si aũt epũs vel archidiaconus confert
illũ decanatũ mõ huic curato modo illi vr̃ dele
gatio ⁊ hoc reſpectu criminũ ſiue caſuũ ꝯmuniũ
Nã reſpectu caſuũ epaliũ tã de curato q̃3 õ deca
no: quibus ſe ſpãli gratia cõmittit abſoluere: de
illis videt̃ diſtinguendum an ſint retenti de iure
vel de ꝯſuetudine: ⁊ tunc in illis nullũ ius de ſe
habet inferioꝛ epõ: vnde cuicũq3 illos cõmittit
auctoꝛitate delegata: ille abſoluit. Item nota
ꝙ qñ poteſtas iuriſdictionis eſt vna apud pluresˀ
⁊ nõ apud quẽlibet inſolidũ: tũc nõ põt quilibet
ꝑ ſe eã cõmittere ſine ꝯſenſu alioꝝ: ſed qꝺ oẽs tã
git ab omnib⁹ debet appꝛobari: vnde ſi capitulũ
ſede vacante gerat vices epiſcopi in tpalib⁹ nul/
lus de capitulo etiã decanus põt ponere officia/
lem ſine ꝯſenſu alioꝝ: ſ3 capitulũ de ꝯſenſu ma/
ioꝛis partis. ptãs aũt abſoluẽdi a peccatis vna
⁊ eadẽ põt eſſe apud plures: vt ſũt vnũ ſicut pe/
nes capitulũ ſede vacãte qñ h3 ptãtẽ ei⁹ in ſpũali
b⁹: dico q̃tũ ad ꝯmiſſionẽ ñ q̃tũ ad executionẽ
q2 ꝯfeſſio faciẽda eſt ſoli: vñ totũ capl̃m nõ vn⁹
ponet pñiariũ. S3 qñ iuriſdictio ꝑfecte ⁊ inſoli/
dũ reſidet apud quemlibet: ita ꝙ vnus ſine alio
põt ꝑ ſeipſũ de cauſa cognoſcere: tunc vnus ſine
alio põt cui vult cõmittere etiã minoꝛ ſine ma/
ioꝛe ⁊ multo magis ecõuerſo. Et q2 ptãs curati
abſoluẽdi que eſt apud curatũ papã ⁊ epm̃ nõ ẽ
vna: ſ3 quilibet põt ꝑ ſe audire ſine ꝯſenſu alteri⁹
Ita etiã quilibet eoꝝ ꝑ ſe ſine ꝯſenſu alterius po
teſt alteri cõmittere: vñ vicarius curati ſine lnĩa
epĩ põt audire ꝯfeſſiones illoꝝ.ſ. qui ſũt ſubditi
curato non alioꝝ: ⁊ multo magis econuerſo.ſ. de
lnĩa epĩ audire cõfeſſiones eoꝝ qui ſũt ſub cura
tis ſine ꝯſenſu vel lnĩa eoꝝ. De hoc extat bullata
declaratio clementis ⁊ alexandri: poſt cui⁹ bulla
tionẽ nullus pariſius dixit ꝯtrariũ. Qui aũt ex cõ
miſſione ſolũ audit cõfeſſiones nõ poteſt alteri
cõmittere audientiã confeſſionum. Quꝺ vel qñ
curatus cũ ab eo petit̃ lnĩa alteri ꝯfitẽdi debeat
dare vel negare. Nota ſꝫm pe. de pal. ĩ. 4. di. 17.
parochianus ſi petit lnĩam alteri confitendi in/
determinate: nõ debet curat⁹ dare niſi ſit veriſi/
mile ꝙ penitens nõ eligeret niſi eque bonu3 vel
melioꝛẽ ꝯfeſſoꝛem. Si vero nominet ſibi alium
de quo veriſimile eſt: ꝙ ſit eque bonus vel me/
lioꝛ ad ꝯfeſſionẽ audiendã nõ neget: q2 foꝛte h3
peccatũ quod erubeſcit confiteri: ⁊ pꝛius moꝛe/
ret̃ ſine cõfeſſione: q̃3 ſibi cõfiteret̃. Si vero ap/
paret ꝙ nõ eſt eque bonus aut ꝑ famam aut per
viſum ſue ꝑſone vel ꝑ cõuerſationẽ ꝑſonarũ ſibi
cõfitentium: que minus religioſe ꝯuerſant̃: ⁊ tũc
ſimpliciter debet negare innoteſcẽdo: ꝙ ille nõ
põt abſoluere. Quod tñ intellige: cũ ille ad quẽ
vult accedere parochianus: nõ habet auctoꝛita
tem niſi ex cõmiſſione ipſius curati: dicẽdo etiã
ꝙ ipſe eſt paratus audire eu3: ſi tñ eſt talis ꝙ ad
hoc ſit ſufficiens: vel etiã ꝙ eſt paratus dare ſibi
vnũ aliũ loco ſui. In quo caſu bñ videat: vt det
ſibi ad hoc ſufficientẽ. Nã ſi inſufficientẽ daret:
ſibi imputaret̃ detrimentũ: quod inde ſequeret̃
oui ſue: q2 ſꝫm iura qui parũ diligenti ſocio ſua3
rem cuſtodiendã cõmiſit: ſue facilitati imputari
debet ſi perijt. Si aũt ille petitus a parochiano
⁊ diffamatus habet ptãtẽ ſupioꝛis: puta q2 eſt vi
carius epĩ vel ꝯfeſſoꝛ deputatus in oꝛdine ꝑdi/
catoꝝ vel minoꝝ ⁊ huiuſmodi: non ꝓpter hoc
ꝓhibendum ſimpliciter: q2 iudex malus oꝛdi/
narius vel delegatus nõ ꝑdit iuriſdictionẽ ſuam
ſed debet dicere petenti non expedit tibi ꝙ va/
das ad aliũ: nec ibis de volũtate mea nec aſſen/
ſu nec lnĩa. S3 ipſe habet poteſtatẽ ab alio a ma
ioꝛe: vnde nõ poſſum te ꝓhibere ſed paratus ſũ
te audire: vel ꝑ vicarium vel per extraneũ ido/
neum. Et ſꝫm hoc ſoluunt̃ obſtantia illius regu/
le ſcilicet ꝙ non poteſt eſſe paſtoꝛis excuſatio: ſi
lupus oues comedit: ⁊ paſtoꝛ neſcit: quia hoc ve
rum eſt quando paſtoꝛ ſcire debet ⁊ poteſt. Et li
cet ſemper aliquis debeat reputare alium meli/
oꝛem ſe ſimpliciter: nõ tamen quantũ ad omnia
puta quantum ad officium hoc vel illud. Item
ſuſpiciones habere poſſumus non ad iudican/
dum pꝛoximum ſed ad cauendum nobis. Nam
ſi video pauperem non iudicabo furem: tamen
ne foꝛte ſit fur: cuſtodio rem meam ab eo ⁊ ſic

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in ꝓpoſito. Tamen niſi contrariũ appareat plus
debet homo pſumere de his quos papa vel ep̄s
p totam dyoceſim pficit: q̄ȝ de ſe qui deputatur
ad vnam paruam parochiã. ¶ Nota q̄ religio-
ſus nõ debet audire confeſſiones etiã illoꝝ qui
habent licentiã eligendi ſibi confeſſorẽ quecũ-
q̄ȝ: etiã ſi haberet a papa ſine auctoritate ſiue li-
centia ſui ſupioris: qꝛ ſine ſuo ſupiori velle ꝛ nol
le nõ haber. Patet hoc p ſimilitudinẽ: de elec. ſi
religioſus li. vi. vbi dicit̃: q̄ electioni de ſe facte
nõ debet nec põt aſſentire: ſine licentia ſupioris
ſed vbi papa nominatim eligit religioſũ ad ali-
quod officiũ: pſumitur induſtriam pſone noſce:
Vnde nõ requirit̃ alterius licentia ſiue p inqui-
ſitione ſiue p audientia confeſſionũ ſiue p prela
tione vel alio quocũq̄ȝ. Sȝ p hoc q̄ papa daret
licentiã alicui q̄ poſſet ſibi eligere quecũq̄ȝ etiã
religioſum p audientia confeſſionũ vel p̄dicati-
one: ex iſta licentia non debet religioſus audire
confeſſioneȝ vel p̄dicare ſine licentia ſui prioris
vel abbatis: ar. ad hoc extra d̃ iude. q̄ȝ ſit lauda
bile. Si tñ in dicto caſu religioſus audiret ſine li
centia ſui p̄lati: teneret abſolutio: ita q̄ nõ opor
teret confeſſionẽ iterare: q̄ȝuis maleſaceret.

¶ De audientia confeſſionum quomodo debet
fieri p mendicantes. Ca. ij.

De audiẽtia confeſ-
ſionum quõ debeat ꝛ poſſit fieri p p̄di-
catores ꝛ minores: nota cle. tex. extra de ſepul.
dudum. §. z. vbi dicit̃. Statuimus ẽt ꝛ ordina
mus vt in ſingulis ciuitatibus ꝛ dyoceſibus in
quib᷒ loca fratrũ ipſoꝝ cõſiſtere dignoſcunt̃ ꝛ in
ciuitatibus ꝛ dyoceſibus locis ipſis vicinis. In
quib᷒ loca hi᷒ nõ habent̃. Magiſter priores ꝓ-
uinciales p̄dicatorum aut eoꝝ vicarij ꝛ genera
lis miniſter ꝛ ꝓuinciales miniſtri: ꝛ cuſtodes mi
norũ ordinũ p̄dictorũ ad p̄ñtiam p̄latorũ eorũ-
dem locoꝝ ſe conferant p ſe vel p fratres: quos
ad hoc idoneos fore putauerint: humiliter peti-
turi vt fratres qui ad hoc electi fuerint in eorũ
ciuitatibus ꝛ dyoceſibus ꝯfeſſiones ſubditorũ
ſuoꝝ ꝯfiteri ſibi volentiũ audire libere valeant
ꝛ hi᷒ ꝯfitentib᷒ ꝓut ſm deũ expedire cognouerit
pñias imponere ſalutares: atq̄ȝ eiſdẽ beneficium
abſolutionis impẽdere de lĩa gratia ꝛ benepla
cito eorũdem. ¶ Deinde p̄fati mg̃ri ꝓuinciales
miniſtri ordinũ p̄dictoꝝ eligere ſtudeãt pſonas
ſufficientes idoneas vita approbatas diſcretas
modeſtas atq̄ȝ pitas ad tam ſalubre miniſteriũ
ꝛ officiũ exequendũ: quas ſic ab ipſis electas re-
p̄ñtent: vel faciant p̄ñtari p̄latis: vt de ipſoꝝ lĩa
gr̃a ꝛ beneplacito in ciuitatib᷒ ꝛ dyoceſib᷒ eorũ
dem hi᷒ pſone ſic electe ꝯfeſſiones audiant ꝛc̃.
Extra ciuitates dyoceſes in quib᷒ fuerint depu-
tate: p quas eas volumus ꝛ nõ p ꝓuincias depu
tari ꝯfeſſiones nullatenus auditure. Numerus
aũt pſonaꝝ aſſumendarũ ad hi᷒ exercendũ offi
cium eſſe debet: prout vniuerſitas cleri ꝛ populi
ac multitudo vel paucitas exigit eorũdem. Et ſi
iJdem p̄lati petita licentia ꝯfeſſionũ audiendaꝝ
cõceſſerint illam p̄fati magiſtri miniſtri ꝛ alij re
cipiant cũ gratiarũ actione. Q̄ ſi forte iam dicti
p̄lati quẽq̄ȝ ex hi᷒ fratrib᷒ p̄ñtatis eiſdem: ad hi᷒
officiũ nollent habere: vel nõ ducerẽt admitten
dum: eo amoto vel ſubtracto loco ipſius ſimilit̃
eiſdẽ pſentãdis p̄latis poſſit: ꝛ debeat alius ſub-
rogari. Si vero iJdẽ p̄lati p̄ſatis fratrib᷒ ad ꝯfeſ-
ſiones: vt p̄mittit̃ audiendas electis hi᷒ exhibe-
re lĩam recuſauerint. Nos ex nũc ipſis: vt con
feſſiones ꝯfiteri ſibi volentiũ libere liciteq̄ȝ au-
dire valeant: ꝛ beneficiũ abſolutionis impẽdere
gratioſe concedimus de apoſtolice plenitudine
poteſtatis. ¶ Per hi᷒ aũt ꝯceſſionẽ nequaq̄ȝ in-
tẽdimus pſonis ſeu fratrib᷒ ipſis ad id taliter de-
putatis poteſtatẽ in hoc impendere ampliorem
q̄ȝ in eo curatis ſeu parochialib᷒ ſacerdotib᷒ eſt a
iure conceſſa: niſi forſan eis eccleſiarum prelati
vberiorẽ in hac parte gratiã ſpãliter ducerẽt fa-
ciendam. Petituri: põt peti hec lĩa a p̄latis ex-
tra ſuũ territoriũ: qꝛ eſt voluntarie iuriſdictiõis
Cuſtodes. p̄ores ꝗ ꝯuentuales quo ad p̄dicato
res ꝛ guardiani quo ad mĩores hoc nõ p̄ñt. Hu
militer. pau. Si petat̃ iſta lĩa aſpere nõ videtur
ſatiſfactũ ꝯſtitutioni: ꝛ iõ iterũ eſſet petẽda ꝓpt̃
omiſſionẽ forme. Miniſtri. Nõ dicit d̃ vicarijs
prioꝝ ꝓuincialiũ ꝛ de cuſtodib᷒ nõ repetit de q
bus p̄miſit: lȝ ꝗ illi petitionẽ poſſint facere de q̃
p̄miſit: nõ tñ electionẽ de qua hic loquit̃. Exigit
glo. Si ep̄s ꝯtendit cũ fratrib᷒ dicens minorem
numerũ ſufficere: recipiat ep̄us numerũ de quo
ſibi videt̃: de reliquis recurrat̃ ad arbitriũ boni
viri. i. iudicis. ff. de v̈bo. obli. l. ꝯtinuus. Cõceſſe
rint. glo. quã lĩam ſine cã reuocare non p̄ñt: de
re. iu. decet li. vi. Subrogari. glo. Si non recipit̃
iuſta cauſa: qꝛ. ſ. nõ ẽ equalis. ſibi d̃ſcribit̃. ſ. ipu-
tent qui malũ eligerũt: ꝛ ſic poſſet oẽs recuſare:
cũ nõ ſunt apti. Sȝ ſi ſine cã facit ſuccedit lĩa pa
pe. Recuſauerint. glo. ſi nõ recuſat exp̄ſſe: ſed ñ
dat nec negat: videt̃ q̄ locũ haberet hoc p̄uile-
giũ p᷒ trinã monitionẽ vel requiſitionẽ p decreta
lem primã de ſup. neg. p̄la. Volentiũ. glo. forte ñ
intellexit de religioſis: qui ſm ſuoꝝ ordinũ ſta-
tuta ſuis p̄latis ꝯfiteri debent. Libere. glo. deno
tat q̄ nõ eſt neceſſe lĩa ſacerdotis parochialis
haberi: cui᷒ ꝯtrariũ dixit Jo. mol. ſȝ ei nõ ſtatur.
Impartiri. glo. abſoluti ꝗ nõ h̃ñt neceſſe vlteri᷒
ꝓprio ſacerdoti. Nec obſtat decretalis oĩs: qꝛ
illud intelligit̃ de eo ꝗ alteri nõ eſt ꝯfeſſus legi-
time. Jo. mol. dicebat ꝯtrariũ: ſȝ male dixit. Idẽ
pau. ſ. q̄ abſq̄ȝ lĩa parochialis põt talib᷒ ꝯfiteri
nec tñ ex hoc ſequit̃ q̄ ſint curati iſti: rõ ẽ ſm gl̃.
qꝛ nec ipſi frẽs ſũt aſtricti ad executionẽ vl̃ exer
citiũ iſtoꝝ actuũ: nec fideles ſũt aſtricti: vt ĩ his
ad eos recurrãt. ¶ Itẽ nõ vt d̃r ĩ ſũma piſana ꝛ
h̃ñ: q̄ põt acceptare frẽs ad audientiã ꝯfeſſionũ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

etiā ſine ſolēnitate pn̄tationis ſi vult: cōmittēdo
eis iuriſdictionē ſuā: qz ēt ſine iſto pͥuilegio poſ-
ſet eis dare lnīam audiēdi. ¶ Ex cōmiſſione aūt
facta alteri de audiētia cōfeſſionum ſiue pdicto
modo: ſiue p aliū modū ſequunt̄ iſti effectus: vt
dicit pe. de pal. in. 4. di. 17. ¶ Primus qdez qz
talis cōmiſſari⁹ pōt audire ⁊ abſoluere lnīa alte
rius nō reqſita: nec q vult confiteri tenet̄ petere
lnīam a ppͥo ſacerdote: ar. efficax extra de pͥui.
in his q li. vi. Nec obſtat qꝫ curatus dꝫ agnoſcē
vult ī pecoris ſui. Nā vultū exteriorē poterit co
gnoſcere ⁊ intueri ſicut prius: ⁊ corrigere fratna
correctione ⁊ paterna admonitione ſicut prius.
Et quantū ad exteriorē vultū attinet nō minus
honeſte viuūt: q cōfitent̄ fratrib⁹ curatis. Quan-
tū vero ad interiorē vultū meli⁹ poterūt redde-
re rōnē de cōfeſſis fratrib⁹ ⁊ hi⁹qꝫ de cōfeſſis ſi-
bi vel ſuo vicario: qz de interiori vultu parochi
anoꝝ: q ipſū reſpuerūt ⁊ ſine lnīa ſui vicariū pa-
pe vel epi elegerūt: nō hn̄t reddere rōnē: qz p eū
nō ſtetit quo min⁹ audiret ſz p ſupiorē: q ei coad
iutores dedit: ⁊ p parochianū q eū eligit: hec pe.
Dicit etiā tho. i. 4. ſen. di. 17. q. 3. ar. 3. q. 5. qꝫ ſi ali
cui concedat̄ ptās a ſupiori audire confeſſiones
parochianorū alicui⁹ curati: ex hoc nō fit illi pͥiu
diciū: qz ptās iuriſdictionis nō ē cōmiſſa alicui
in fauorē ſui ſz in vtilitatē ppl̄i ⁊ honorem dei.
Idē ēt tenet Jo. an. eꝝ de pe. ⁊ re. ſi epus li. vi. ſ.
qꝫ nō tenet̄ petere lnīam a ſuo curato: q vult illis
cōfiteri. Idē pau. vn̄ glo. ber. q̄ hoc dicebat dā-
nata fuit tanqꝫ falſa p clementē. 4. In quodā pͥ-
uilegio qd̄ incipit quidā temē. ¶ 2⁹. effect⁹ huius
cōmiſſionis ē ſm dictū pe. qꝫ cōmiſſari⁹ pōt au-
dire ꝯ phibitionē alteri⁹ plati. In q̄ ē dr̄ia int̄ in
feriorē ⁊ ſupiorē. Nā inferior ꝯ inhibitionē ſupi
oris nō pōt alij cōmittere: ſicut nec p ſemetipſūz
audire: cū ita poſſit eū ſuſpendē ab audiētia con
feſſionū p aliū: ſicut p ſemetipſū ecōuerſo ꝯ inhi
bitionē inferioris ſupior pōt cōmittere ſicut etiā
eo inuito audire. Silr̄ ſi eēnt duo curati ⁊ vtri
qꝫ inſolidū vn⁹ ꝯ inhibitionē alteri⁹ pōt audire ⁊
cōmittere: qz par ī parē n̄ hꝫ īpiū. Vn̄ ſ̄ inferior
phibet: ne ſubditus cōfiteat̄ cuicūqꝫ ſine ſui lnīa
dꝫ excipe niſi ſupiori vel ei⁹ vicario: alr̄s temere
agit: niſi loqret̄ talib⁹: q bn̄ ſciūt qd̄ nō intendit:
vel qd̄ nō pōt phibere qn cōfiteat̄ talis ſupiori
ſuo. Sicut in religionib⁹ cū pͥor phibet: ne qs cō
fiteat̄ de tali pctō ſine lnīa ſua: certū ē oībus qꝫ
nō intendit: qn poſſit cōfiteri mgr̄o ordinis pͥuī
ciali ⁊ eoꝝ vicariis: qz ſi phiberet ſpueret⁹ ſibi
ī faciē. ¶ 3⁹. effect⁹ hui⁹ cōmiſſionis ē qꝫ tenet̄ cu
ratus ei eucariſtiā miniſtrare: ⁊ alia ſacrā: et q̄
dicit ſe cōfeſſum illi q potuit eū abſoluere. Nec
ē abſurdū qꝫ det ei eucariſtiā cui⁹ ignorat con-
ſcientiā. Sz cū eque bona ⁊ tuta cōſcīa īmo tu-
tiori pōt eū cōicare: q cōfeſſus ſine lnīa ſua hn̄ti
ptātē: ſicut illi q cōfeſſus eſt ſine lnīa ſua vel ſibi
qz nec ēt vicari⁹ curati reuelat ſibi cōfeſſionem
cū curatus dat illi cōionē. Et dꝫ curat⁹ pͥſumere
qꝫ meli⁹ eſt cōfeſſus: q cōfeſſus ē ei quē papa vl̄
eps elegit ꝯfeſſorē p totū mundū vel dyoceſim
qꝫ qui cōfeſſus ē illi: quē eligit ppͥo arbitrio de
lnīa curati. Et hoc niſi cū eēt excōicatus vel no-
torius pctōr. Nā tūc anteqꝫ det eucariſtiaꝫ: dꝫ
ei cōſtare clare de abſolutione ab hi⁹. ¶ 4⁹. effe
ctus ē: qꝫ pctā cōfeſſa hn̄ti dictā cōmiſſionē non
tenet̄ iterū cōfiteri ppͥo ſacerdoti: vt ēt decla-
rat Jo. 22. in extrauaganti: q̄ incipit vas electiōis
¶ 5⁹. effectus ē qꝫ qui audit confeſſiones nō iure
ſuo: pdit ptātē ſuā delegante mortuo vel amo-
to. Et idem forte eſt ipſo excōicato vel ſuſpenſo.
Poſſet tn̄ dici pbabilr̄: qꝫ ſi eps nō exiſtens ex-
cōicatus vel ſuſpenſus inſtituit officialē ⁊ pnīa-
riū ⁊ poſtea excōicet̄: nihilomin⁹ vterqꝫ pōt pce
dere in officio ſuo: qz vtit̄ iure eius: q iuriſdictio
nē hꝫ lz nō vſū p ſe. Si aūt iā erat excōicatus of
ficialis: nil agit: qz inſtitutio vel cōmiſſio nō te-
nuit. Sz nos. ſ. frēs pdicatoꝝ ordi. pͥuilegiū habe
mus: qꝫ epis mortuis q nobis ſuā auctoritatē de
derūt vel cōmiſerūt poſſum⁹ vti illa auctoritate
vſqꝫquo fuerit eccleſie pͥuiſū de paſtore. ¶ Itē
nota qꝫ iſtos effectus nō hꝫ cōmiſſio ī pſonis or
dinū reprobatoꝝ de qbus dr̄ de reli. do. c. i. li. vi
hec pe. de pal. ¶ Nota vltimo drīaꝫ int̄ pdictos
frēs pn̄tatos ⁊ ſacerdotes curatos. Nam pdicti
frēs ex tali pn̄tatione vel cōmiſſione pn̄t audi-
re oēs parochianos volentes eis cōfiteri oīum
curatoꝝ illius dyoceſis vbi ſūt pn̄tati nō aliarū
dyoceſium. Et nō pn̄t hoc cōmittere alicui. Sz
curati nō pn̄t audire inquantum curati niſi ſuos
parochianos tm̄. Alios nō niſi cum lnīa epi vel
curatorū illoꝝ. Et pn̄t cōmittere alteri. ſ. audire
ſuos parochianos. Nota etiā aliā differentiā ſm
laud. ⁊ fran. zab. in cle. dudū. Nā curati pn̄t au-
dire cōfeſſiones ⁊ eoꝝ vicarij ſuoꝝ ſubditoꝝ in
dyoceſi ſui epi ⁊ extra dyoceſim: ſed frēs electi ⁊
pn̄tati ſm formā cle. dudū. de qua. ſ. nō pn̄t au-
dire ſeu abſoluere extra dyoceſim vbi ſūt pn̄ta-
ti. Et ſi ſecus fieret: qꝫuis cōfeſſi poſſint excuſari
ex ignorantia: tn̄ quo ad eccleſiā nō eſſent abſo
luti. Sz ⁊ ſi cōſtaret eis: debēt iterū confiteri vl̄
intra dyoceſim abſolui a pdictis. Sz ſi ſine dic-
ta ſolēnitate cōmitteret̄ fratrib⁹ ab epo vl̄ a cura
tis iſta auctoritas audiēdi cōfeſſiōes ſimplr̄: tūc
poſſet ēt extra dyoceſim audire: ſic alij vicarij
eorūdē. ¶ A caſib⁹ aūt epis reſuatis nec curati
nec dicti frēs pn̄tati pn̄t abſoluē: niſi inqꝫtū fue-
rit eis a dyoceſanis ꝯceſſū. Et de his mō agēdū

~~De caſibus reſeruatis epis.~~ Ca. iij.

De caſibus reſerua-

tis epis de qb⁹ dr̄ ī ſi. cle. dudū. varie ſūt
opiniones doc. aliq enī ponūt plres alij paucio-
res: vn̄ materia nō eſt bene clara. ¶ Et in ſūma
piſana dicitur qꝫ Benedictus. xi. ī extrauaganti
int̄ cūctas declarauit eē. 4. caſus epales de iure.
¶ Primo. ſ. pctm̄ clerici ppt̄ qd̄ incurriſſet irre-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

gularitatē. 2°ꝺ incēdiarijs. 3°ꝺe pctō ꝑpt̄ qꝺ
eēt indicēda ſolēnis pnīa. 4°ꝺe excōicatis ma
iori excōicatione. Itē ꝺeclarauit.v.eſſe caſus
reſeruatos ꝺe approbata ꝯſuetudine. Primo
homicide volūtarij. 2°falſarij. 3°violatores
eccleſiaſtice libertatis. 4° violatores eccl̄ia
ſtice emunitatꝭ. 5°ſortilegi ⁊ diuinatores.
Quāuis aūt ꝺicta extrauagans fuerit reuocata
ꝑ cle.ꝺuꝺū.tn̄ quantū aꝺ ꝺictos caſus nil fuit i
mutatū ⁊ ſi alia ibi cōtenta: ⁊ ſic vr̄ ꝙ aꝺhuc illi
remaneāt:⁊ aꝺꝺit̄ i piſanella ꝙ pn̄t nihilominus
ep̄i in ſuis ep̄atib⁹ caſus reſeruare:ꝑut eis videt̄
expedire ſicut pn̄t ꝯſtitutiōes facere ⁊ mlt̄o ma
gis ꝯciliū ſynodale vel ꝓuinciale a qˣ̄ ſn̄ijs reli
gioſi nō valent abſoluere. Jo.an.ex̄ ꝺe pe.⁊ re.ſi
ep̄s li.vi.glo.3.ꝺe p̄ꝺictis caſib⁹ ponit crimē enor
me ⁊ publicū homicidium ⁊ ſortilegiū: ⁊ aꝺꝺit
iſtos alios. Oppreſſio puerox̄ ēt ex caſu inceſt⁹
corruptio monialiū coit⁹ cū brutis mr̄imonium
clanꝺeſtinū vel ꝯ̄ interꝺictū eccl̄ie: piuriū falſuꝫ
teſtimoniū ⁊ blaſphemia ꝺei ⁊ ſcōx̄. Hoſti.i ſū
ma ſua ponit oēs p̄ꝺictos. Et aꝺꝺit pctm̄ ꝯ̄ nām
⁊ ēt qꝺlibet enorme:qꝺ generalis vel pticularis
ꝯſuetuꝺo reſeruat ep̄is. In qb⁹ aliqn̄ ep̄i remit
tūt pctōrē aꝺ ſeꝺē apl̄icā ꝑpt̄ enormitatē crimi
nū ⁊ aꝺ terrorē aliox̄:hec hoſti. Ego tn̄ aꝺhuc n̄
legi eē aliqꝺ pctm̄ p̄ciſe ita enorme:a q̄ nō poſſit
abſoluere ep̄s ſubꝺitū: ꝺū tn̄ nō hēat ſn̄iam ali
quā annexā. Quāuis aūt poſſit abſoluere:ꝙ mit
tant aliꝫ bn̄ faciūt. Guil.ꝺuran. ſpeculator in re
ꝑtorio ſuo vltra p̄ꝺictos caſus aꝺꝺit alios caſus
ſ.ꝺeflorantes v̄gines vi opp̄ſſas vel ſeꝺuctas.
Contrahētes p⁹ votū caſtitatis fornicatio cū iu
ꝺea ⁊ ſaracena. Cōcipiēs ꝑ aꝺulteriū quē vir cre
ꝺit ſuū: pcurans aborſū vel ſterilitatē in ſe vel in
alio. Cōtrahens mr̄imoniū p⁹ ſponſalia iuramē
to firmata. Cognoſcēs carnalr̄ baptizatā vl̄ cui⁹
ꝯfeſſionē auꝺiuit. Tenēs aꝺ baptiſmū vel cōfir
mationē filiū vel filiā ex̄ articulū neceſſitatis.
Baptizās filios ſuos extra caſū neceſſitatꝭ. Cler
berās patrē ⁊ matrē ⁊ vſurari⁹:⁊ tanꝺē ſic ꝯclu
ꝺit. Tot caſ⁹ ponere n̄ ē aliuꝺ q̄ꝫ ptātē ſacerꝺotū
reſtringē: q̄ eis plenarie ē ꝺata a xp̄o: vn̄ breuit̄
ꝺico. Sacerꝺotes oīa poſſe q̄ aꝺ forū pn̄iale:q̄ n̄
ſūt ſpālit̄ in iure ep̄is reſeruata. Et q̄ nō ſūt ipſis
ſacerꝺotib⁹ ꝺirecte vel ꝑ aliquā ꝯſequentiā int̄
ꝺicta:ar.ex̄ ꝺe iuꝺi.ac ſi clīci.⁊ ꝺe ſen.excō.nup.
Hoc tn̄ fateor ꝙ vbicūqꝫ fuerit graue ꝺelictū vl̄
enorme:ſupioris eſt iuꝺiciū regrenꝺū. Et iꝺē ꝺi
co in oīb⁹ caſib⁹ ꝺe qbus ē generalr̄ ꝯſuetuꝺo ec
cleſie:ꝙ ſint ep̄is reſeruata. Jo.ꝺe lig.i ꝺeclara
tione q̄ꝺā ſup.c.oīs ꝺ pe.⁊ re.ꝓbat. ⁊ ꝯcluꝺit ex
ꝺictis īmeꝺiate a guil.ſpeculatore ⁊ ex cle.ꝺuꝺū
Frēs p̄ꝺicatores ⁊ minores pn̄tatos ꝑ auꝺientia
ꝯfeſſionū poſſe abſoluere ab oībus caſib⁹ pctōx̄
exceptꝭ p̄ciſe q̄ i iure reſeruant̄ ep̄is:ſꝫ a caſib⁹ q̄s
ep̄i ſibi reſeruāt:vl̄ ꝺe ꝯſuetuꝺīe ſue ꝺyoceſis vl̄
ex ſuo bn̄placito vl̄ ꝑ cōſtitutiones ſuas ſynoꝺa
les vel ꝓuinciales poſſe abſoluē:et ſi ep̄i ꝺictos

caſ⁹ n̄ ꝯceꝺāt. Et ꝓbat ſic cle.ꝺuꝺū.ſtatuit ꝙ ꝺi
cti frēs n̄ poſſit abſoluē niſi a caſib⁹ a qb⁹ pn̄t cu
rati abſoluē v̄e:q eis ꝑmittūt̄ i iure:niſi ep̄i vel
lēt aliqꝺ pl⁹ ꝯferre. Sꝫ guil.ꝺic̄ ꝙ n̄ obſtante ꝙ
ꝺoc.ponāt mlt̄os caſ⁹ ep̄is reſeruatos:curati pn̄t
abſoluē ab oīb⁹ occultis q̄ i iure n̄ ſūt ep̄is reſua
ta:⁊ q̄ nō ſūt ipis ſacerꝺotib⁹ ꝺirecte vel ꝑ ꝯn̄am
aliquā inꝺicta. Licꝫ ḡ ep̄i poſſit reſuare certos
caſ⁹:q ꝺe iure ꝯpetūt īferiorib⁹:n̄ tn̄ hoc pn̄t ſim
plicit̄ niſi i ꝺuob⁹ caſib⁹ ſm guil.ſ.ꝺirecte:vt cum
aliq fuerit legitīe in crimine ꝺep̄henſi:ꝙ merito
fuerit tali ꝓuati.2°.inꝺirecte ꝑ aliquā ꝯn̄aꝫ:vt cū
aliqs caſ⁹ euenerit in q̄ aꝺ vtilitatē cōem expeꝺi
at:ꝙ talē caſū retineat:⁊ alit̄ n̄.25.q.i.ꝺe eccl̄iaſti
cis. Nō aūt expeꝺit vtilitati cōi reſuare tot caſ⁹
ſꝫ hoc ē ponere laqueū i via ſalutis. Sꝫ ſi aliqs
pur vult ꝺefenꝺē p̄ꝺ̄es caſ⁹ poſſe ep̄os rōnabilit̄
reſeruare q̄ aꝺ ſacerꝺotes parochiales:cū ſint ꝺ
foro ep̄ox̄ ⁊ eox̄ ꝯſtitutionib⁹ ſubiecti: tn̄ hoc n̄
pn̄t facere ep̄i erga p̄ꝺictos fratres:qꝛ excpti ſūt
nec eox̄ orꝺīationib⁹ ſubiecti:vt ex̄ ꝺ exceſ.p̄la.
nimis praua. Cū ḡ nō pn̄t ꝺicti frēs abſoluē a ca
ſib⁹ reſeruatis i iure ep̄is:vt ꝺr̄ i cle.illa.ḡ pn̄t ab
oīb⁹ alijs:vt puta reſuatis ex ꝯſuetuꝺīe pticulari
loci vel ſynoꝺali ꝯſtitutiōe:qꝛ vnū negāꝺo aliꝺ
tacēꝺo ꝯceſſit:ꝺi.25.q̄lis.nec pn̄t p̄lati ꝺictā con
ceſſionē reuocare vel ꝺefalcare. Nō ꝺirecte ꝺe
negāꝺo lnīam auꝺiēꝺi: qꝛ nihilomin⁹ hn̄t ꝑ cle.
Nō inꝺirecte ꝓhibēꝺo parochianis ne ꝯfiteant̄
eis:ex̄ ꝺe p̄uile.quāto. Nec ꝑ retentionē mlt̄ox̄
caſuū qꝛ fieret i frauꝺē legis: qꝺ fieri n̄ ꝺꝫ: extra
ꝺe ꝯceſ.p̄ben.ꝯſtitut⁹. Sileat ḡ hic Jo.mo.q ꝺi
cit ꝙ ſi ep̄s pōt artare ptātē orꝺinariā curatorū:
pōt mlt̄o magis artare ptātē extraorꝺinariā ipſox̄
fratrū: qꝛ qꝺ ꝑ ſupiorē ꝯceꝺit̄: ꝑ inferiorē artari
vl̄ reuocari n̄ pōt:vt pꝫ ꝺi.21.inferior.aꝺ ꝯſtitu
onē aūt cle.ꝺe p̄uile.reli.vbi ꝺr̄ ꝙ a caſib⁹ orꝺi
narijs reſuatis i iure quēqꝫ abſoluere n̄ p̄ſumāt.
Rn̄ꝺenꝺū ē: ꝙ hoc ē intelligēꝺū ꝺe caſib⁹ reſ
uatis i iure:ſic intēꝺit iſta ꝯſtitutio ꝺuꝺū:nō aūt
ꝺe reſuatis ꝑ ꝯſuetuꝺīes vel ſtatuta aliox̄ p̄lato
rū: qꝛ illa remouet papa i ꝺicta cle.ꝺuꝺū. a qb⁹
pn̄t ꝺicti frēs abſoluere:hec ille.ſ. Jo.ꝺe lig. Sꝫ
fran.zab.p⁹ lauꝺ.ꝺicit:ꝙ ꝺe caſib⁹ ep̄alib⁹ n̄ pōt
ꝺari ꝺoctrina:cū ꝺepēꝺeat ex ſtatutis ipſox̄ ep̄o
rū ⁊ ꝺoctrinis. Et q̄uis lauꝺ.ꝺicat ꝙ hn̄s irregu
laritatē:quā ſol⁹ papa tollere pōt: n̄ poſſit abſol
ui a pctō an̄ ꝺiſpenſationē. Fran.zab.ꝺicit ꝯ̄riū.ſ.
ꝙ pōt abſolui a pctō ēt remanēte macula irregu
laritatis. Quia ḡ n̄ ē clax̄:q ſint caſ⁹ reſuati ep̄is
i iure cōi. Jō tutior via ē i hi⁹ ꝙ frēs ſi pn̄t ſciant
ab ep̄o:q̄s caſ⁹ ſibi vult reſuare: ⁊ ꝺe ill̄ n̄ ſe au
ꝺeāt īpeꝺire:oēs alios ſibi ꝯceꝺi facē. Certū ē āt
ſm oēs ꝙ abſolutio ab excōicatiōe maiori reſer
uat̄ ep̄is. Itēꝫ ꝺiſpenſatio vel cōmutatio votox̄
Itē relaxatio quoxūꝺā iuramentox̄:ꝺe ꝺiſpēſa
tione incertox̄ hēs.ſ.in.2ᵃ.pte ti.vlti. Fran.zab.
in cle.ꝺuꝺū ꝺicit glo.ſ. Jo.an.lauꝺ.pau.ſtepha.⁊
zen.tenere ꝙ ep̄us poſſit reſeruare caſus ꝺe qb⁹

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

curati poterāt ante hanc cōſtitutionē.ſ.oīdū ab/
ſoluere:ita ꝙ reſeruatio ꝑiudicet fratrib⁹.i.ꝙ nō
poterūt tūc etiā ab illis reſeruatis abſoluere: qđ
eſt ɔ̄ hoc qđ dicit hic Jo.de lig. Et intelligit̃ iſta
reſeruatio caſuū epalıū de actib⁹ exteriorib⁹: et
cū effectu nō de actib⁹ interiorib⁹. Si quis enim
deſiderauit vel ēt ɋſiuit occidere aliū: iſtud ho/
micidiū cordis nō eſt de reſeruatis epīs:dicit ēt
pe.de pa.ꝙ inceſtus q cōmitit̃ a pueris:q nō ha
bēt vſū rōnis nō reſeruat̃ epīs:qꝛ nec p hoc tolli
tur virginitas:nec cauſat̃ affinitas.‖ Et nota ꝙ
quicūq3 abſoluit aliquē ab aliquo pctō in caſu ī
quo nō pōt: ſiue qꝛ reſeruatus eſt epo: ſiue quia
nullā h3 ptātē vel auctoritatē ſcienē:vel etia3 ex
īgrantia iuris craſſa:nō tñ cenſurā aliquā ſeu ex
cōicationē ex hoc incurrit:ſiue ſit clericus ſecu/
laris ſiue religioſus dictus abſoluens:ſm franc.
gab.ꝛ zen. Et tenet̃ illū quē ſic abſoluit auiſare
de errore ſuo:ſi cognoſcit vel pōt inuenire. Ille
tñ quo ad deū excuſat̃:dū hoc ignorat. Et quod
dictū eſt ꝙ cōfeſſor d3 illū auiſare quē abſoluit
cū nō poſſet:intelligit̃ qñ fieri pōt ſine ſcandalo
notabili:vñ ɋdam multū periti dicūt:ꝙ talis cō
feſſor petat auctoritatē a ſupiori ſup caſu in quo
nō potuit abſoluere:ꝛ tñ abſoluit.qua habita vo
cet illū:quē abſoluerat cū nō poſſet:ꝛ p aliquē3
modū coopertū interroget de aliquib⁹:q̄ ſibi cō
feſſus eſt quaſi melı⁹ volens informari:ac ſi non
plene intellexiſſet: ꝛ ſi qua alia cōmiſit crimina
poſtea:ꝛ ſic abſoluat ab oībus iterū: ꝛ tūc vt pri
us alias auditis:vel ſi magnū ſcandalū ex hoc ti
meret̃:qꝛ ꝑdictus modus ſeruari nō poſſet: ab/
ſoluat abſentē:ſi ab vltima cōfeſſione adhuc cre
dit̃ pſeuerare in grā. Aut vt alijs placet: cum ex
hoc timeret̃ notabile ſcandalū euenire cōmittat
ſūmo ſacerdoti.ſ. xpo: pſertim qñ multitudo eſt
ſic neglecta vel multū diſtant a loco:vbi ē con/
feſſor. Religioſ⁹ aūt ſi abſolueret ab aliqua ſnīa
excōicationis ſuſpenſionis vel interdicti in iure
poſita: incurreret excōicationē: a qua nō poſſet
abſolui circa ſedē aplicam: extra de ꝑuile.reli/
gioſi ī cle. Secus ſi abſolueret a ſnīa hoīs:quia
tūc nō incurreret ſm pau.ɋ̄uis grauit̃ peccaret.
S3 clerici ſeculares abſoluēdo a ſentētijs iuris
ɋ̄uis ꝛ ipſi maleſaciāt:nō tñ cenſuram incurrūt.
Nota ēt ꝙ vt dicit Jo.an.extra de offi.vi.ſup.c.
ſua nobis.in glo.ſi epus dedit vicariū generale3
ꝛ in mandato expreſſit aliquid de illis:qđ req/
rit ſpāle mandatum ſecuta generali clauſula. Et
oīa alia q̄ nos poſſumus etiā ſi mandatū exigāt
ſpāle ſm hoſti.ſatis videt̃ ꝙ talis etiā ſpālia poſ
ſit ad inſtar ꝓcuratoris. Secus ſi aliqđ de ſpiri/
tualibus nō fuiſſet expreſſū:hec ibi. Nō videtur
intelligendū quantū eſt de virtute verborū ꝛ in
foro cōtentioſo. Nā in foro cōſcie ſi alicui con/
ſtaret de intētione cōferentis auctoritatē:ꝙ hoc
intenderit etiā ſi nō expſſiſſet aliqđ ſpāle in ge/
nerali cōceſſione:intelligerent̃ ſpālia.zz.q.5. hu
mane. Et hoc idem dici pōt de auctoritate data
ab epo cōfeſſorib⁹:qꝛ.ſ.dicendo do vobis auc/
toritatē meā:in confeſſionib⁹ nō intelligit̃ p hoc
cōceſſiſſe caſus ſuos:niſi alicui cōſtaret:ꝙ p hec
verba generalia intendit caſus ſuos concedere.
S3 dicēdo cōcedo iſtū ꝛ illu3 ꝛ oēs alios meos
caſus:tūc intelligit̃ totū dediſſe. Itē nota ꝙ pe/
nitentiarij minores in curia pñt abſoluere vnde
cūq3 veniētes ab oibus caſib⁹ pctōꝝ ꝛ ſentētijs
epis reſeruatis. hñt enī auctoritatē quaſi epale3
in foro pnīe:ꝛ maiorē quo ad quoſdā caſus ex/
cōicationū ꝛ diſpenſationū. Sūmus aūt pniari/
us adhuc habet maiorē in plurib⁹ alijs caſib⁹ ex
cōicationū ꝛ diſpenſationū.‖ Item nota ꝙ cu3
cōfeſſor nō intelligit cōfitentē aut ex impitia lin
gue aut ex dormitione aut ex diſtractione mētis
ad alia applicata vel ſimili cauſa ſm Jo.in qđli/
bet) ꝙ cū ſacr̃alis cōfeſſio preexigat cōfeſſionē.
Confeſſio vero importat reuelationē q̄ nō pōt
eſſe ſine relatione vnı⁹.ſ. cōfitentis ꝛ pceptione
alterius.ſ. cōfeſſoris: qꝛ alterum iſtoꝝ deficit in
ꝑſa to caſu:credo de illo pctō nō eſſe cōfeſſionē
ꝛ p cōſequens nō impēdi abſolutionē:hec ille.
Et ſm hoc tenet̃ dicere illi ꝙ iteret cōfeſſione3.
Si tñ nō facit:cōfeſſus:qui de hoc non ꝑpendit:
abſolut⁹ eſt coram deo:nec tenetur iterare quīcq3
neſcit illū nō pcepiſſe ſeu intellexiſſe pctā ſua. Et
hec vera ſunt de pctis grauiorib⁹.i.mortalib⁹:q̄
ſūt de neceſſitate cōfitēda:nō de venialib⁹ ad q
gs de neceſſitate nō tenet̃. Et vbi talia modice
raro obaudiunt̃ ab eo qui aſs noſcit pſonam.

De ſcientia quā d3 habere cōfeſſor. Ca.4

Dicto de poteſtate

cōfeſſoris:nūc videndū eſt de ſciā eius
Eſt enī duplex clauis ordinis.ſ.clauis potentie
ꝛ clauis ſcīe:vñ xps petro dixit. Tibi dabo cla/
ues regni celoꝝ ꝛc.math.16. Nota tñ ꝙ ſcīa non
dr̃ clauis:ſ3 ipſa ptās diſcernēdi ſiue examinādi
ꝛ cognoſcēdi ī foro cōſcīe:ꝛ ptās determinandi
ſeu diffiniēdi cām.i.ligādi ꝛ ſoluēdi dr̃ clauis po
tētie. Iſta duplex ptās ē vna ī eēntia:ſ3 duplex ī
effectu. Scīa aūt acqſita nō ē clauis ſ3 iuuat hñ
vti clauı:ō his claub⁹ hēs di.zo.p totū.ibi vide

De quātitate ſcientie

cōfeſſoris:ɋ̄tā.ſ.o3 eū hr̃e pitiā dic̄ aug⁹. de pe.
di.6.c.i. D3 vt ſpūalis iudex ſciat cogſcere qcqđ
d3 iudicare:dic̄ tho.ī.4.di.17.in expōne lr̃e.hec
ſcīa ꝛ ſi nō ſit maior:tñ tāta d3 eſſe: vt ſciat diſ/
cernere int̃ pctm̄ ꝛ pctm̄:ꝛ int̃ mortale ꝛ veniale
ꝛ ſi in aliq̄ eēt dubitatio:ſciat cōſiderare:vt poſ/
ſit recurrē ed pitiores.‖ Albert⁹ aūt in.4.dicit
ꝙ nō tenet̃ ſacerdos ſcire diſcernē niſi ī cōi:que
ſint capitalia:ꝛ q̄ ſint mortalia cōia ꝛ q̄ venialia
ex genē:ſ3 hec neſciēs dicit idem:puto ꝙ peccet
mortaliter audiendo confeſſiones: ꝛ eum inſti/
tuens plus peccat ɋ̄ ipſe. Et eum ꝑmittens inſti
tutum miniſtrare ſi ſua intereſt talem ꝓhibere.

Dicit etiã q̄ in ꝯplexis queſtionib⁹ ſacerdos pa/
rochialis eccľie dꝫ eẽ ita diſcret⁹: vt talia diffici
lia eẽ ſciat: nec ꝓcedendũ ĩ eis ſine ſupioris cõſi/
lio vel auctoritate: hec alb. in. 4. Durand⁹ ordi/
nis minoꝝ in ſũma ſua dicit: q̄ q̃tiens ꝯfeſſor ſe
ingerit ad ꝯfeſſiones audiẽdas: totiens ſe offert
ad rñdendũ de q̃libet: ꝛ interdũ de caſib⁹ inopi/
natis ꝛ inauditis al's ꝛ de q̃õnib⁹ ꝯplexis valde.
Dꝫ ḡ ꝯfeſſor ſcire diſcernere int̃ peccata ꝛ d̃rias
pctõꝝ: vñ ſcire dꝫ ſi ea q̃ exp̃mit ſibi penitẽs ſint
peccata vel nõ: ꝛ vtrũ ꝯctus q̃s facit ſint liciti vł
illiciti. Et qñ teneť ad reſtitutionẽ vel ñ. Et vtrũ
debeat ipſũ ꝓhibẽ a cõione vel dimittẽ accedẽ:
qꝛ ſi cõfeſſor iudicat licitũ: qđ eſt illicitũ: tã ꝯfeſ/
ſor q̃ꝫ penitens in foueã cadũt: niſi forte eũ ꝓba/
bilis ignorantia excuſet: puta ſi hꝫ aliquẽ doctorẽ
autenticũ ꝛ famoſũ c⁹ opinioni ĩnitit̃: vñ ſi ꝯfeſ/
ſor nõ ẽ exptus in caſib⁹: ita q̄ nec ꝑ ſe ſcit iudi/
care: nec nouit dubitare: cũ ꝑiculo aĩe ſue audit
ꝯfeſſiones. ¶ Pe. de pal. in. 4. di. 19. oñdit plus
ſciẽ regri in eo q̄ ſe ingerit: q̃ꝫ in eo q̄ ponitur ad
hoc a ſupioꝛib⁹ ſuis ex obie iniũctione. Et de p̃
põt intelligi dictũ rigoroſũ durandi: de ſcđo di/
cto dictũ Tho. ꝛ alb. Dicit enĩ ſic ipſe pe. oĩs ſa/
cerdos hꝫ clauẽ ſciẽ: ſicut ꝛ potẽtie. i. auctoritatẽ
diſcernẽdi ſicut potentiã ligãdi ꝛ ſoluẽdi: ſꝫ mul
ti nõ habeãt ſciam debitã ꝛ ecõuerſo. Multi nõ
ſacerdotes hñt ſciaꝫ, q̄ nõ hñt auctoritatẽ diſcer
nẽdi. Scđi q̄dem ſine pctõ: ſꝫ p̃mi cũ pctõ ſi hoc
ꝓcurarẽt: al's ſi inuiti excuſati ſũt: ſi ꝓpoſuerũt ĩ/
pedimentũ nec ſũt auditi. Mun⁹ enĩ. i. officiũ iu/
dicãdi neceſſariũ eſt. Et põt ad hoc compelli ad
officiũ iudicãdi ꝛ ad p̃lationẽ carẽs ſciã: ꝛ tũc ñ
peccat: ſicut in religionib⁹ fieri ꝯſueuit. Qui ḡ nõ
coactus ſponte accipit ptãtẽ ſiue p̃lationis ſeu au
diẽdi ꝯfeſſionẽ nõ hñs ſufficientẽ ſciam peccat:
ſꝫ q̄ inuit⁹ ꝛ coactus nõ accipit ſꝫ ſuſcipit nõ pec
cat: vñ ſine pctõ ab inſcio hñi ꝛ ſuſcipi põt: ſꝫ acci
pi nõ põt ptãs iudicãdi: hec pe. Si tñ in eo eſſet
tanta ignorãtia q̄ oĩno inept⁹ eſſet: qꝛ nec ẽt ſcit:
q̃ tho. ꝛ alb. dicũt. s̃. credo q̄ nõ excuſareť a pec/
cato: ẽt ſi ex obĩa iniũcta ponẽt ſe ad id: ad qđ ẽ
oĩno inept⁹ cũ ꝑiculo aĩaꝝ. Utrũ aũt cõfeſſor te/
neať ſcire de oĩbus: q̃ ſibi dicunť in ꝯfeſſione: an
ſint mortalia vel venialia: henric⁹ in q̃õlibet ſic
rñdet diſtinguẽdo: pctã ſũt in duplici genere: q̃/
dam ſũt pctã qꝛ ꝓhibita: qꝛ ſi nõ eẽnt ꝓhibita: ñ
eẽnt pctã: vt ſũt oĩa q̃ ſũt mere de iure poſitiuo:
vt audire miſſã die dñica: ſemel ꝯfiteri ꝛ cõicare
ĩ anno ꝛ hi⁹. Et talia teneť q̃libet ꝯfeſſor ſcire: ni/
ſi hẽat cauſã rõnabilẽ: q̃ eũ excuſet: vt ſi forte tẽ
pore ꝓhibitiõis erat ĩ terra longinqua vel ĩ car/
cere: alia ſũt pctã nõ qꝛ ꝓhibita. ſ. ab hoĩe: ſꝫ qꝛ d̃
natura ſui mala ſũt: etiã ſi nõ ꝓhibeanť. Et hoꝝ
q̃dã ſũt capitalia: ꝛ iſta teneť q̃libet ꝯfeſſor ſcire
ſaltẽ in generali. ſ. q̄ ſũt ſeptẽ pctã capitalia. ſ. ſup
bia luxuria ꝛc̃. Hec enĩ ſũt q̃ſi elemẽta ꝛ p̃ncipia
q̃ de neceſſitate oꝫ ſcire. Quedã aũt pctã ſũt: que
ſũt ſpẽs capitaliũ: vt illa q̃ recipiũt hoꝝ p̃dicatio
nem vt fornicatio ebrietas ꝛ hi⁹. Fornicatio n.
quedã luxuria: ꝛ ebrietas q̃dam gula: ꝛ hoꝝ pec
catoꝝ q̃ ſũt ſpẽs, q̃dam ſũt q̃ important malũ de
ſubſtantia ſui act⁹: eo q̄ ſtatim noĩata hñt anne/
xũ malũ vt fornicatio: ꝛ de talib⁹ ẽt ꝯfeſſor ſcire
teneť vtrũ ſint mortalia vel non. Quedã aũt de
ſubſtãtia ſui act⁹ nõ hñt d̃formitatẽ ſꝫ ex libidĩe
faciẽtis: ſicut cognoſcẽ vxorẽ ꝓpriã: qđ nõ ẽ pec
catũ de ſe: tñ poſſet cognoſcẽ cuꝫ tanta libidine
q̄ eẽt mortale: vt ſi eã cognoſcẽt: ẽt ſi nõ eẽt ſua:
ꝛ de talibus nõ oꝫ q̄ ꝯfeſſor ſciat vtrũ ſint mor/
talia vel venialia. Alia ſũt pctã: q̃ ſũt filie pctõꝝ
capitaliũ: vt illa pctã quoꝝ fines terminanť ꝛ or
dinanť ad fines capitaliũ ſicut dolus acq̃ſitio rei
iniuſte: ꝛ de talib⁹ pctĩs frequenť opiniones ꝯrie
ſũt int̃ doctores: ꝛ de talibus nõ teneť ſimplicit̃
curatus nõ ordinari⁹ ſcire: vtrũ ſint mortalia vł
nõ. Curatus aũt ordinari⁹ vt ep̃s ꝛ archiep̃s ꝛ ce
teri alij ſupiores p̃lati tenenť ſcire: qꝛ ipſi ſũt pur
gatores ꝛ tenenť alios purgare ꝑficere ꝛ illumi/
nare: ꝛ iõ tenenť nouũ ꝛ vet⁹ teſtm̃ ſcire. hec ille.
¶ Caueat aũt ꝯfeſſor ne ſit p̃ceps ad dãdũ ſen/
tentiã de mortali qñ nõ ẽ cert⁹ ꝛ clarus. Et vbi
in aliq̃ materia ſũt varie opiniones: qꝛ pluriũ et
ſolenniũ doctoꝝ: vtrũ ſit licitũ vel illicitũ ſicut
de nõ ſoluẽdo decimas: vbi nõ eſt de more: pati
tñ ſemp ad dandũ: ſi eccleſia petẽt: qđ q̄dã dicũt
eos eſſe ĩ ſtatu dãnationis: vt Inno. Alij q̄ non
vt btũs tho. Io. an. ꝛ archi. Et de emptione iu/
riũ in monte florentie vel imp̃ſtitoꝝ venetiarũ:
vł locis Ianue qđ q̄dã eſſe vſurã dicũt. Alij aũt
licitũ dicũt ꝛ de multis alijs hi⁹: ꝯſulat ſemp qđ
tutius ẽ. ſ. q̄ a talibus abſtineãt: extra de ſpon. iu
uenis. Nõ tñ cõdemnet ꝯriũ faciẽtes ſeu ꝯriam
opinionẽ tenẽtes: nec ꝓpter hec deneget abſolu/
tionẽ: ſed vt dicit guil. dicat cõfeſſor q̄ illud fa/
ciẽdo nõ eſt tutũ ſꝫ dubiũ: ꝛ iõ ſibi bene ꝓuideat
Si aũt oĩno cõſciã cõfeſſoris dictaret illud eſſe
mortale: nec poſſet cõſciam deponẽ: qđ tñ debe
ret ad cõſiliũ ſapiẽtũ: nullo mõ dꝫ facẽ ꝯ cõſciã
qꝛ peccaret mortaliť. 28. q. 1. §. vlti. Sed cũ illud
tale eẽt ꝯ coẽm opi. doctoꝝ: ꝛ cõiter ſic ſeruať a
ſapientioribus: q̃uis aliquẽ doc. audiret ꝯriũ te
nere: nõ de leui dꝫ illi adherẽ. Quõ ẽt q̄s dꝫ de/
ponere in hi⁹ cõſciam erroneã vel ſcrupuloſam:
hẽs. s̃. in p̃ma pte ti. 2. in. c. de conſcientia.

¶ De bonitate confeſſoris quõ ſe debeat habẽ ad penitentem. Ca. v.

DE bonitate cõnfeſ/
ſoris in ſe ꝛ ĩ exercitio talis officij dicit
aug⁹. de pe. di. 6. Sacerdos anteq̃ꝫ ſtatuiť oĩs lã/
guoꝛ: ĩ nullo illoꝝ ſit iudicãdus: q̃ ĩ alio iudicare
ẽ ꝓmptus. Iudicãs enĩ aliũ q̄ eſt iudicãdus con
dẽnat ſeipſũ. Cogſcat igiť ſe ꝛ purget in ſe qđ vi/
det alios ſibi offerre: hec ille. Scđm. n. tho. i. 4.
ꝛ alios audiẽs cõfeſſiões cũ ſciã mortalis. ſ. pcti:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

mortalit̄ peccat. Tū̄ effectū ſacri ꝯfert cū ſacer-
ſi nō eſt p̄ciſus vel ſuſpenſus quantūcunq̄ꝫ alius
malus: vñ aug⁹.i.q.i. Dictū eſt a dn̄o ī nūeris ad
aaron. Vos ponite nomen meum ſup filijs iſrl̄ ꝛ
ego dn̄s bn̄dicā eos: vt gratiā traditā p̄ miniſte
riū ordinati tranſfūdat hoib⁹ nec volūtas ſacer-
dotis p̄deſſe vel obeſſe poſſit: ſꝫ ī meritū bn̄dic-
tionē poſcentis. Nō aūt dr̄ eadem.q.remiſſionē
pctōꝝ auari nō dant ꝛ ſilia: intelligit̄ ſm glo. vel
ſimplicit̄ de p̄ciſis: vel ſi intelligat̄ de toleratis.
tales nō dant ex merito vite.i. nō ſūt digni dare
Debet aūt p̄cipue duo hr̄e.ſ.timorē: vñ fiat circū
ſpectus: ꝛ zelū aīaꝝ vnde ſit ſolicitus. Quantum
ad p̄mū ꝯſiderare dꝫ: q꞉ ipſe ē vt mare eneū ī tē
plo dn̄i: vbi lauabant̄ aīalia offerēda ī ſacrificiū:
vñ ex īmundicijs a qb⁹ illud abluebat: efficieba
tur immundū: vñ greg⁹.in paſtorali dicit: ꝙ ſit ple
rūq̄ꝫ vt animus paſtoris audita tētatione ouis: ꝛ
ipſe tentet̄: ꝛ idō cū timore ꝛ tremore dꝫ poni n̄ ſe
ponere ꝛ ingerē: ꝛ cū leuitate ꝛ riſibus ibi ſtare:
vñ in figuram labiū illius maris erat de ſpeculis
mulierū: ꝛ ſignificat ſcripturā vbi ſūt exēpla ſan
ctaꝝ aīaꝝ: ad quā ſepe debꝫ inſpicē ad videndū
maculas ſuas ꝛ intelligendū inſidias diaboli: vñ
ſubdit greg. vbi.ſ. hec nequaq̄ꝫ timēda ſūt paſto
ri: q꞉ tanto citi⁹ qs liberat̄ a ſua: quāto magis fa
tigat̄ aliena. ¶ Quantū ad zelum dicit greg⁹. ꝙ
nullū ſacrificiū eſt tā deo acceptū vt zelus aīaꝝ.
¶ Et fructū hi⁹ oñdit Jaco.5.c. vbi p⁹ p̄mulgatio
nē ꝯfeſſionis dicit. Qui cōuerti fecerit pctōrē ab
errore vie ſue ſaluabit aīam ei⁹: ꝛ opit multitudi
nē peccatoꝝ. Nō minus trahunt̄ aīe ad deū p̄ cō
feſſionē: qn̄ diligent̄ fit: q̄ꝫ p̄ p̄dicationē moder-
no tp̄e: vt expientia docet. Dꝫ igit̄ nō tardare qn̄
vocat̄ ad hi⁹. Quō aūt hr̄e ſe debet ad penitentē
oñdit aug⁹. de pe. di.6.c.i.p⁹ mediū dicēs. Diligēs
inqſitor ſubtilis inueſtigator: ſapient̄ ꝛ q̄ſi aſtute
interroget a peccatore: q̄ forſitan ig̃ret: vel p̄ ve-
recūdia velit occultare. Cognito crimīe varieta
tis eius nō dubitet inueſtigare ꝛ locū ꝛ tp̄s ꝛc̄.q̄
.ſ. diximus: qbus cognitis aſſit beniuolus para
tus erigere: ꝛ ſecū onus portare: habeat dulcedi
nē in affectione pietatē in alteri⁹ crimīe diſcretio-
nē in varietate: adiuuet ꝯfitentem orando ꝛ alia
bona p̄ eo faciendo. Semp iuuet leniēdo ꝯſolā-
do ſpem p̄mittēdo ꝛ cū opus fuerit: ēt increpādo
doleat loquēdo: inſtruat opāndo. Sit p̄ticeps la
boris: ſi vult fieri p̄ticeps gaudij: doceat pſeue-
rantiā. hec aug⁹. ¶ Ex his v̄bis aug. p̄ꝫ ꝙ nō ſuf
ficit ꝯfeſſori audire: q̄ ſibi dicūt̄ a ꝯfitente: ꝛ de
alijs ipſū nō interrogare: niſi eſſet pſona bn̄ ī his
pita ꝛ ꝯſciētiata: q̄ ſufficient̄ ſcit dicere vel dare
q̄ dꝫ: ſꝫ cū pſone cōiter ſint groſſe in iſtis: etiā ille
q̄ ſūt in alijs negocijs mūdi vel ſciētijs acuti: idō
p̄mittendū eſt dicere vnicuiq̄ꝫ qd̄ vult: ꝛ ordine
q̄ vult: ꝛ de pctīs q̄ p̄ ſe ſufficient̄ dicit: nō eſt ite-
rū interrogandū: ne moleſtet̄ in q̄ nō dꝫ: ſꝫ ſi ali-
qd nō bene intellexiſſet p̄cipue de mortalib⁹: fa-
cere dꝫ ſibi declarare: vt intelligat. De his aūt q̄
nō plene dixit: puta q꞉ nō dixit circūſtantias ne-
ceſſarias vel numerū: ꝛ hi⁹ interrogare eū dꝫ: vt
plene dicat quantū ē neceſſariū. De illis v̄o pec-
catis q̄ nec dixit: nec ſcit dicere interrogare debꝫ
ipſū. Et ſm Ray. ꝛ hoſti. in ſūma. Interrogatio
nes fieri debēt de ſeptē vicijs capitalib⁹ ꝛ eoruꝫ
ſpecieb⁹ ꝛ filiabus: de qbus diffuſe hc̄s.ſ. in ſcd̄a
p̄te p̄ totū. Nō tñ debet interrogari oēs de oib⁹
ſꝫ plus ꝛ minus ſm ꝯditionē pſonaꝝ. Sicut aūt
q̄ ꝯfitet̄ nō hꝫ neceſſe tenere magis vnū ordinē
q̄ꝫ aliū dicēdo pctā ſua: ita nec ꝯfeſſor introgan
do. Tū̄ ad meli⁹ memorie cōmendandū. de qb⁹
dꝫ interrogare: ꝛ de qbus iā interrogauit ne am
plius hēat replicare: cōgruū eſt tenere aliquē or
dinē. Et ſi placet interroget de decē preceptis: ꝛ
deinde de vicijs capitalib⁹. Decē p̄cepta cōtinen
tur in his verſib⁹. ¶ Unū cole deū: ne iures va-
na p̄ ipſū. ¶ Sabbata ſcīfices: habeas ī honore
parentes. ¶ Nō occiſor eris fur mechus teſtis
iniquus. ¶ Alteri⁹ thorū: nec reꝫ cupias alienā.
¶ Aliquā declarationē hoꝝ hc̄s.ſ. ī p̄ma p̄te ti.
.i.c.z. Septē v̄o vicia capitalia continent̄ in iſto
verſu in vna ipſius dictiōe. Ut tibi ſit vita: ſemp
ſaligio vita. In illa dictione ſaligia ſūt ſeptē lr̄e a
quib⁹ incipiūt noīa ſeptē capitaliū viciorū. In ſ
intelligit̄ ſup̄bia ſub q̄ cōprehendunt̄ multe cir-
cūſtantie vt vana glīa. In a auaricia. In l luxu-
ria. In i inuidia. In g gula. In i iracundia. In a
accidia. Sꝫ anteq̄ꝫ interroget de pctō: pri⁹ q̄rat d̄
excōicatione maiori. Et ſi inueniet eū aliq̄ irre-
titū ſi hꝫ auctoritatē ſup hoc abſoluat p̄us: ſi nō
hꝫ remittat ad eū q̄ pōt abſoluere. Tho. in.4
dicit in introgationib⁹ confeſſor tria dꝫ ſeruare.
¶ Primū eſt vt nō introget oēs de oibus: ſꝫ int-
rogent̄ pſone de pctīs: q̄ cōſueuerūt repiri ī hoi-
bus illius cōditionis ꝛ ſtatus vt ſtipendiarij de
rapinis ꝛ incendijs. Clerici de ſimonia ꝛ horis
omiſſis: adoleſcētes de luxurijs ꝛ hi⁹. Vñ a p̄n-
cipio cōfeſſionis decēs ē interrogare cōfitenteꝫ
de cōditione ſua: de exercitio: de ſtatu an cleric⁹
vel laicus ſolut⁹ vel cōiugat⁹ ꝛ hi⁹: vt inde prudē
tius poſſit formare introgatiōes ꝛ quantū tp̄s ē
ꝙ fecit vltimā cōfeſſionē: ꝛ ſi fecit pniam ſibi in
iunctā ꝛ vtrū in ſtatu pctī mortalis. Scd̄m qd̄
dꝫ ſeruare cōfeſſor ē: vt interroget̄ ipſi pctōres
a remotis de pctīs ꝛ in genere: ꝛ nō ī vltima ſpe-
cie ꝛ mō pctī ſubito: ne ſi neſciebat tale pctm̄: ad
diſcat: ꝛ ſic ducat̄ in tētationē: vt v̄bi grā. Si fa-
tet̄ ſe cōmiſiſſe viciū luxurie: nō ſtatim q̄rat ſa-
cerdos: ſi ſeipſū manib⁹ ſuis polluit ꝛ hi⁹: ſꝫ inter
roget de mō ſeu cū qbus ꝛ hi⁹. ¶ Tertiū eſt ꝙ ī
pctīs carnalib⁹ nō deſcēdat nimis ad p̄ticulares
circūſtantias nō neceſſarias: q꞉ hoc eſt ſeipſū in
tentationē inducere ꝛ ad inuētiones pctōꝝ docē
eos: q̄ ignorant: ꝛ aliqn̄ poſtea talia referūt̄ ī pla
teis in ſcandalū ꝛ in deriſū ſacroꝝ: vt v̄bi gratia.
Si vir fatet̄ mulierē polluiſſe extra vas debitū
nō vlteri⁹ q̄rat ſacerdos in q̄ p̄te corpis ꝛ quō. iā
enī hꝫ vltimā ſpēm pctī. Als̄ q̄ turpitudines q̄s

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

miſeri hoı̄es inueniūt ipſimet: ſi volūt p ſe expri
mant. ¶ Et nota ꝙ cōfeſſoꝛ nō ſolū dꝫ interro/
gare de moꝛtalib⁹: ſꝫ ēt de circūſtantijs: q̄ aggra
uāt vel alleuiāt: vñ Inno. in decre. oı̄s vtriuſqꝫ
ſexus: de pe. ⁊ re ſic dicit. Sacerdos ſit diſcretuſ
⁊ cautus: vt moꝛe periti medici ſupinfūdat vinū
⁊ oleū vulnerib⁹ ſauciati: diligenꝰ inqrens ⁊ pec
cata ⁊ circūſtantias pctōꝝ: qbus prudēter inqſi/
tis: intelligat q̄le ei debeat p̄bere cōſiliū ⁊ cuiuſ
modi remediū adhiberi diuerſis experimentis
vtendo ad ſanandū egrotū: hec ibi. ¶ Ad idem
facit qd dicit aug. de circumſtantijs pctōꝝ: de pe.
di. 5. c. i. Conſideret q̄litatē criminis ī loco in tpe
in pſeuerantia in varietate pſone ⁊ q̄li hoc fecit
tētatione ⁊ ipſius vicij multiplici executiōe. Oīs
iſta varietas cōfitenda ē ⁊ deflenda. Dolendū ē
nō ſolū q2 peccauit: ſꝫ q2 ſe virtute priuauit. Do
leat alioꝝ vitā in ſua fuiſſe coꝛruptā. ſ. exemplo
⁊ cōmodū qd dediſſet primo: exēplo boni. Do/
leat de triſticia quā peccando bonis intulit: ⁊ de
leticia quā eis nō adhibuit: hec aug⁹. q̄ intellige
ſm qd declaratū eſt hic. Et illas qdē circūſtan/
tias: q̄ trahūt pctm̄ in aliā ſpēm de neceſſitate oꝫ
cōfiteri ſm tho. ⁊ pe. ⁊ alios doc. Alias eni circū
ſtantias cōfiteri: cū ſint venialia pfectionis ē ⁊ nō
neceſſariū. Pe. de pal. dicit in. 4. di. 16. ꝙ nume/
rus circūſtantiaꝝ comprehendiꝰ hoc verſu. ¶
Quis quid vbi quib⁹ auxiliis cur quō qñ. Ray.
addit octauam. ſ. quotiēs. Et vbi in vſu dꝛ qui/
bus auxilijs ipſe dicit p q̄s quotiēs. Diciꝰ ḡ qs p
varietate pſone: ſtatus: etatis: ſapie: oꝛdinis: ⁊ ſic
fuit grauiſſimū pctm̄ ade: q2 quāto gradus alti/
oꝛ tāto caſus grauioꝛ ⁊ īgratitudo maioꝛ. Quid
vtrū malū q2 phibitū vel ex genere ſuo: vtrum
moꝛtale vel veniale: vtrū occultū vel manifeſtū
Et quantū ad hanc cōditionē grauius fuit pctm̄
cain q̄ꝫ ade. Quātitas eni generis homicidij gra
uioꝛ eſt q̄ꝫ gule vel ſupbie. Ubi q2 in loco ſacro
graui⁹ peccaꝰ. Per quos: q2 traxit alios ad pec/
catū: qd ppriū eſt diaboli: vel q̄s poſuit media/
toꝛes ad malū ppetrandū: q2 pctōꝝ illoꝝ ē pti/
ceps. Uel cū quib⁹: p quib⁹ ⁊ contra q̄s. Quoti/
ens: nō ſolū quantū ad cōſuetudinē ſꝫ etiā q̄ꝫtuꝫ
ad numerū: qui numer⁹ referꝰ ad actionē nō ad
obiectū actionis: vbi grā. Si hō iniuſta cōtrecta
tione accipiat ſaccū plenū mille floꝛenis vnum
furtū eſt. Si aūt tres floꝛenos accipiat diuerſis
etiā tpibus ⁊ actibus ſucceſſiue: erunt tria furta:
q2 in ipſo actu eſſentialiter ē pctm̄. Et iō nō pōt
eſſe vnū in plurib⁹ actibus. Cur: an ex infirmita
te vel īgrantia vel electione vel quali intētione
fecerit: ⁊ q2 moꝛtalia trahūt ſpēm ex fine: iō dili
genter hoc eſt explicandū. qui eni furaꝰ vt me/
cheꝰ magis dicendus eſt mechus q̄ꝫ fur. Eſt tm̄
vnū pctm̄ in vno actu ſꝫ hñs plures defoꝛmita/
tes: quō naturali mō vel innaturali: q2 ſemp gra
uius in eodē genere agendo q̄ꝫ patiendo. Qñ: ſi
in ſacro tpe vt dieb⁹ feſtiuis vel alio tpe ⁊ de p/
ſeuerantia in peccato.

Ad declarationem aūt

hi⁹: qñ. ſ. circūſtantie ſūt cōfitende ſic dicit pe. de
pal. Circūſtantie ſūt in quintuplici genere. Prīe
ſūt q̄ nec alleuiāt nec aggrauāt: ſicut ille q̄ nō im
poꝛtant aliquā cōuenientiā vel diſcōuenientiaꝫ
ad rationē nec ex ſe nec ex ſuppoſitione ſicut fu/
rari cū dextera vel ſiniſtra: ⁊ iſtas cōfiteri ē ſup/
fluū. Scōe ſūt q̄ alleuiant q̄ impoꝛtāt cōuenien
tiā: vt facere malū ex bona intentione vel igno/
rantia: ⁊ iſtas cōfiteri ē impfectū: niſi quis timēt
ſcandalū cōfeſſoꝛis. Tertie ſūt q̄ impoꝛtāt diſcō
uenientiā ex ſuppoſitione vt furari multū: ⁊ iſtas
q2 peccatū aggrauāt cōfiteri ē pfectū: niſi pter
ſui piculū vel cōfeſſoꝛis vel tertij: ſꝫ q2 nō mutāt
ſpēm nec aggrauāt in infinitū: nō eſt neceſſariuꝫ
eas cōfiteri ſm tho. Sꝫ pe. dicit ꝙ q̄ꝫuis iſta ſit
cōis opinio: tn̄ tutioꝛ eſt alia. ſ. ꝙ confiteaꝰ eas. ſ.
cū notabiliter aggrauāt: vt furari centū floꝛenoſ
multo grauius q̄ꝫ furari vnū. Sūt q̄rteq̄ aggra/
uāt ⁊ mutāt ſpēm: ñ tn̄ in īfinitū grauāt: ⁊ mutāt
vt qñ vtrūqꝫ eſt veniale: vel qñ primū eſt moꝛta
le ſm veniale vt in ſpēbus gule: quaꝝ vna adue
nit alteri: ⁊ ſūt qñqꝫ moꝛtales qñqꝫ veniales: et
iſtas cōfiteri nō eſt neceſſariū. Nec eſt illud cō/
tra hoc qd dicit tho. ⁊ alij cōiter. ſ. ꝙ q̄ mutāt ſpe
ciē ſūt neceſſario cōfitēde: q2 loquūꝰ de illis: q̄
ſūt moꝛtalia. Ratio q2 nō eſt neceſſariū eā cōfi
teri eſt: q2 circūſtantia ē cōfitenda neceſſario nō
q2 mutat: vt pꝫ in veniali: ſꝫ q2 mutat in infinitū
vt pꝫ in moꝛtali. Sꝫ circūſtantia nō mutās in in
finitū nunqꝫ aggrauat in infinitū: q2 intēdit pe/
nā ⁊ nō extēdit. Extenſio eni eſt infinita nec pōt
creſcere: ſꝫ intentio eſt finita: ⁊ ſemp pōt creſcere.
Nulla ḡ talis q̄ nō mutat ſeu aggrauat in infini/
tū: eſt neceſſario cōfitenda. Quinte mutant ⁊ ag
grauant in infinitum vt qñ actui veniali puta vt
laute ⁊ ſtudioſe p̄parationi addiꝰ ebrietas vl̄ no
tabilis anticipatio hoꝛe ī ieiunio ſine cā: ſꝫ vtrū
religioſo ſit moꝛtale qd alteri eſt veniale: dicen
dū ꝙ nō: vt verbū ocioſū ⁊ hi⁹: hec pe. de pal.
¶ Et nota ſm tho. in quadā epl̄a: ꝙ circūſtantie
ille dicunꝰ trahere peccatū ad aliud genus: ⁊ iō
de neceſſitate cōfitēde: q̄ hñt ſpālē repugnantiā
ad aliqd p̄ceptoꝝ diuine legis. Sicut furtū ſim/
plex repugnat huic p̄cepto. Nō furtū facies. Si
vero fiat furtū in loco ſacro: circūſtantia loci hꝫ
repugnantiā ad aliud p̄ceptū: qd ē de veneratio
ne ſacroꝝ: ⁊ ſic addiꝰ noua ſpēs pcti ⁊ de alijs.
Dicit nicolaus de lira ſup exo. ꝙ peccatū moꝛta
le cōmiſſū die feſto hꝫ ſpālē repugnantiā ad illd
p̄ceptū de ſcificatione ſabbati: q2 magis eſt opuſ
ſeruile opus pcti q̄ꝫ opus manuale. Opus autem
ſeruile ibi phibeꝰ: ⁊ ſic moꝛtale vltra ppriā de/
foꝛmitatē ſue materie: ex eo ꝙ cōmittiꝰ in feſto
hꝫ aliā defoꝛmitatē ex iſta circunſtantia: quā oꝫ
cōfiteri. Et in fi. dicit idē tho. vbi. ſ. ꝙ illud qd
diciꝰ circūſtantias nō trahētes pctm̄ in aliud ge
nus ſeu ſpēm nō eſſe de neceſſitate confeſſionis:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nõ eſt referendũ ad numerũ pctõꝝ ꝛ eiuſdẽ ſpẽi
qꝛ numerũ ↄfiteri teneť ſi põt: qꝛ nõ eſt vnũ ſed
multa. Et hoc nota diligenť de quibuſdã q̃ ho/
neſtũ eſt ꝛ bonũ ↄfeſſorẽ ſeruare in ipſo exerci/
tio vltra excõicationẽ iuriſ cõis: vt ſciat cõfeſſoꝛ
ſi penitẽs incidiſſet in ſñiam cõſtitutionis ſyno/
dalis: nõ inueſtigare dꝫ de cõſtitutionibꝰ illiꝰ dyo
ceſis: ſi quas hr̃et: vel etiã ꝓuincie vel forte a le/
gatis: vt poſſit meliꝰ penitentibꝰ ꝓuidere. ¶ Dili
genter q̃rat de nũero pctĩ. i. quotiẽs ĩcidit ĩ iſtud
vel illud: qꝛ cõiter hoĩes iſtud leuiter tranſeunt
ꝛ de circũſtantijs nõ neceſſarijs ꝛ de peccato qđ
alteri rite iã cõfeſſus eſt: nõ queras cũ nõ teneať
niſi in caſu in quo teneret cõfeſſionẽ iterare. Et
de his plene habes. s. in ti. ĩmediate p̃cedenti in
.c. penul. de cõfeſſione: qđ totũ bene vide. Et nõ
ſolũ de pctĩs opẽ ꝑpetratis quere: ſed ꝛ de pctĩs
cordis: que pſone ꝑuipendũt ꝛ de numero ipſoꝝ
Et qꝛ ſm tho. in. iᵃ 2ᵉ. pctm̃ cogitationis ꝛ opis ĩ
eadẽ mã ſũt vniꝰ ꝛ eiuſdẽ ſpẽi: ſꝫ differũt ſm ma/
gis ꝛ minus: qꝛ. ſ. peccatũ opis eſt grauius q̃ꝫ pec
catũ cordis: nõ interrogandũ eſt etiã de ſpecie ꝛ
circũſtantijs neceſſarijs peccatoꝝ cordis: verbi
gratia. Si dicit ſe in mente ſolũ deliberaſſe mu/
lierẽ cognoſcere: interrogandũ eſt vtrũ mulierẽ
ſolutam vel nuptã vel virginẽ ꝛ in qua die ꝛ hꝰ
qꝛ iſta faciũt illud peccatũ diuerſe ſpẽi. ¶ Item
ſi mulier eſt facias eã ex tranſuerſo ſtare: nec ĩ fa
ciem eius aſpicias: qꝛ facies eaꝝ vt ventus vrẽs
eſt: dicit ꝓpheta. Sꝫ nec virũ decet frequenter ĩ
vultũ eius aſpicere: ne facias eã erubeſcere vltra
q̃ꝫ oportet. Et cũ ſapientibus vrbanius rephen/
dere cũ oportet: ꝛ cũ ruſticis ꝛ idiotis durius: ne
primi dedigneňť ex aſperitate verboꝝ: ꝛ ſecũdi
peccata paruipendãt ex leuitate ſermonis. Sti/
mulatos ex dolore ꝛ deſperatione, quantũcũqꝫ
peccata cõmiſſa ſint grauia cõfortare ꝛ animare
expedit: exempla inducendo dauid magdalene
pauli latronis ꝛ hꝰ. Induratos ꝛ ſe excuſantes
aggrauare mala eoꝝ oñdendo periculũ: exẽpla
adam ſaulis iude ꝛ hꝰ. Nota etiã ſm magiſtrũ
Umbertũ in libro. ſ. de officio ordinis. ſ. fratrum
p̃dicatorũ ꝙ illoꝝ cõfeſſiones prius ꝛ libentius
audiri debẽt: qui magis indigere putantur: vel
qꝛ raro venire ſolent vel qui ſũt extranei vł qui
ſũt in maiori ſtatu: vel de quorũ cõfeſſione ma/
ior vtilitas ſecutura ſperať. Idem dicit audiẽdo
mulieres caueat ne niſi in publico audiat: ꝛ niſi
ab aliquo vel aliq̃bus videať: nec multũ ĩmoreť
niſi quantũ neceſſitas cõfeſſionis requirit: ꝛ eis
que nimis frequenť cõfiteri volũt aſſignet certũ
tp̃s extra qđ ipſas nõ audiat: nec alijs colloquijſ
ſe eis exponat. Et ſemper verbis duris ꝛ rigidis
vtať circa illas potius q̃ꝫ mollibus: hec ille. Et
hoc eſt contra illos qui quotidie audiũt mulier
culas: ꝛ faciũt eis longas p̃dicatiões: vnde amit
tunt multũ temporis ꝛ ſcandalũ cõiter ſequitur
in ipſis ꝛ in populis.

¶ De pnĩa iniũgenda a confeſſore. Ca. vi.

De penitentia ſeu ſa
tiſfactione iniũgenda a cõfeſſoribꝰ. No
ta ꝙ ꝓ quolibet peccato mortali eſſet regulariť
ſeptẽnis pnĩa imponẽda: vt habeť. 22. q. i. p̃dicã/
dum. ꝛ 33. q. 2. hoc ipſũ. §. ſequenti. qđ ſeruabať
antiquitus. Et iſta ſeptẽnis pnĩa magis vel mi/
nus aſpera ſm maioritatẽ vel minoritatẽ crimi
nũ ꝛ circũſtantiaꝝ ꝛ cõpũctionẽ erat: qꝛ vt dicit
hiero. Apud deũ nõ tm̃ valet mẽſura tp̃is q̃ꝫ do
loris: nec tam abſtinentia ciboꝝ q̃ꝫ mortificatio
criminũ: de pe. di. i. menſurã. Sꝫ hodie oẽs pnĩe
ſũt ſacerdotis arbitrio taxande, cõſideratis circũ
ſtantijs pſonaꝝ criminũ ꝛ hꝰ: extra eo. deus qui.
Dicit etiã leo papa. 26. q. 7. Tpa penitudinis tue
moderationis arbitrio ſũt cõſtituẽda: ꝓut ↄuer
ſorũ aĩos ꝑſpexeris eſſe deuotos. Ray. guil. et
ſpeculator in reptorio hoc tenent: ꝛ generalis cõ
ſuetudo hoc habet. Nec eſt ↄtra qđ dicit gregꝰ.
de pe. di. 5. videlꝫ. falſas pnĩas dicimus que non
ſm auctoritatẽ ſanctoꝝ patrũ ꝓ qualitate crimi
nis imponunť. Hoc enĩ intelligiť ſm Ray. cum
ſine cauſa rõnabili dimitterenť pnĩe antiquitus
taxate: nã vltra illã cõem pnĩam ſeptennẽ ꝓ quo
libet mortali in genere ponunť alie pnĩe maio/
res vel minores ꝓ certis peccatis: ꝓut habeť in
diuerſis. c. decretoꝝ. Que qꝛ cõiter nõ danť: nõ
omitto ponere. Si vis eas videre quere ĩ ſum/
ma ↄfeſ. li. 3. ti. 34. de pe. ꝛ re. vbi ponunť. 48. ca
ſus de hꝰ. Eſt aũt ſatis rõnabilis cauſa nõ dãdi
hꝰ pnĩas indiſpoſitio penitentiũ: etiã qꝛ aliqñ ñ
ſufficeret tp̃s vite. Nã vt dicũt Ray. ꝛ hoſti. dꝫ
confeſſor dare talem pnĩam quã credat veriſiĩť
illũ implere, ne ipſam volando deterius ei ↄtin/
gat. Qꝫ ſi magna peccata cõmiſit: ꝛ dicit ſe peni/
tere: ſed nõ poſſe aliquã durã pnĩam agere: ani/
met eũ ad hoc cõfeſſor oñdendo ei grauitatem
peccatorũ: ꝛ ꝑ ↄſequens penarũ ꝛ pnĩarũ ſibi de
bitarũ: ꝛ ſic tandẽ iniungat ei pnĩam: quã libenť
ſuſcipiat. Et ſi ſacerdos ñ põt gaudẽ de oĩmoda
purgatione eius: ſaltem gaudeat: ꝙ liberatum a
gehenna tranſmittit ad purgatoriũ. Itaqꝫ vt in
quit hoſti. confeſſor nullo modo dꝫ permittere
peccatorẽ deſperatũ recedere a ſe: ar. 26. q. 6. preſ
byter: ſꝫ potius imponat ei vnũ pater noſter vel
aliud leue: ꝛ ꝙ alia bona q̃ fecerit ꝛ mala q̃ tole/
rauerit ſint ei in pnĩa: concor. tho. ¶ Hoc tñ ſane
intellige videlꝫ: qꝛ ſi alꝰs ipſũ penitet: ꝛ paratum
ſe dicit facere qđ debꝫ: ſꝫ onus pnĩe dicit nõ poſ
ſe ſufferre: tũc ꝓpter hoc quantũcunqꝫ delique/
rit: nõ debet dimitti ſine abſolutiõe ne deſperet.
Et dicit pe. de pal. in. 4. ꝙ debet cõfeſſor cũ mi
norem pnĩam debito imponit innoteſcere ei: ꝙ
illa impoſita nõ eſt condigna: ne decipiatur pu/
tans ipſam ſufficere: ſed qđ deberet ꝓ quolibet
mortali ſeptennẽ agere pnĩam: quã ſi hic nõ fa/
ciet: luet in purgatorio: ſi tñ crederet ꝑ iſtam de/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

clarationē illum incidere in desperationē: nō de
bet sibi hoc dicere. ¶ Sed si dicit se non posse
dimittere odiū, vel caste viuere, vel alienū cum
possit nō velle restituere, vel artem dimittē quā
sine mortali exercere nō potest, vel aliquid hu⁹:
talis nullo mō debet absolui ſm tho. ⁊ pe. de pa.
⁊ alios: quia vt dicit greg⁹. Tunc est vera abso-
lutio sacerdotis cū interni sequit̄ arbitriū iudi-
cis. xi. q. 3. deus. i. dei qui nunq̄ absoluit impeni-
tentē: de pe. di. i. neminē. Sacerdos aūt nullam
debet cōmittere falsitatē in sacramentis verita-
tis: vñ ⁊ de pe. di. 5. dicit̄. Fratres nostros admo
nemus vt falsis penitentijs animas laicoꝝ deci
pi non patiant̄. falsas aūt pnīas dicimus: cum sic
agitur de vno: vt nō recedatur ab altero. verum
⁊ si talis puult confiteri: debet audiri confes-
sio eius: vt dicitur extra de pe. ⁊ re. ꝙ quidam. ⁊
debet sibi aliquid iniūgi, nō absoluendo eum et
declarando: ꝙ nō ꝓpter hoc credat se absolutū:
sed tñ saltē satisfaciet mandato ecclesie de con-
fessione annuali: ⁊ hortetur eum vt faciat omne
bonū quod potest: vt deus cor eius illustret ad
pnīam: vt dicit̄ de pe. di. 5. falsas. Et sic nō est di
mittendus sine cōfessione ne desperet. Qz si in-
sistet ꝓ absolutione ostendēdo scandalū ⁊ despe
rationē si nō absoluat̄: nullo modo debet ei as-
sentire sed declarare ei: ꝙ fieri nō pōt nec iuua-
ret eū: ⁊ si ꝑmanet in scandalo nō est curandum:
quia est scandalū phariseoꝝ. xi. q. 3. inf̄ verba. ¶
In imponendo pnīam si ɔtingat errare: minus
malū est errare dando nimis paruā q̄ȝ in dando
nimis magnā: vt dicit Chrysosto. 26. q. 6. alligāt
quia vt ibi dicit̄. Melius est reddere rationem
deo de nimia misericordia q̄ȝ de nimia seuerita
te. Si enim benignus est dñs: vt quid sacerdos
vult videri austerus: exemplū habemus a xp̄o
vt dicit Ray. qui nulli vnq̄ȝ imposuit grauē pe-
nitentiā: sed dixit vade ⁊ noli āplius peccare: et
ad hoc ꝑmaxime debet attendere confessor: ex-
cidere ab eo causas ⁊ occasiones peccatoꝝ: puta
si ɔuersatio eius cum aliquo est ei occasio ruine.
imponere sibi ꝙ dimittat familiaritatem eius si
potest ⁊ hu⁹: de pe. di. 3. satisfacere. Aliquādo im
ponere ei mutationem loci: qui est sibi ad scan-
dalū: si potest fieri: dis. Si. valet. aliquando tamē
res sic se habent: ꝙ fieri nō pñt. ¶ Item imponē
da est pnīa ꝑ ɔtrarium ad maluȝ: qđ cōmisit ſm
Ray. vt supbo opa humilitatis: auaro opa ele-
mosyne: guloso ieiuniū: quia ɔtraria ɔtrarijs cu-
rantur: d̄ pe. di. 3. c. i. quod intellige si crederet il-
lum posse ⁊ velle facere: hoc est enī ad bene esse
īponere ista magis q̄ȝ alia. ¶ Iteȝ si est negligēs
ad audiendū verbum dei: ſm Jo. potest ei iniū-
gere ꝙ audiat certū numerū p̄dicationū. De-
bet etiā cauere ne det talem pnīam ꝑ quam fiat
alteri p̄iudicium: puta si seruo iniungitur longa
peregrinatio vel ieiunium ꝓlixum: dominus ei⁹
inde reciperet detrimentum de seruitio suo: si im
poneret vxori vt daret multas elemosynas de
bonis viri si parafernalia nō habet. ¶ Item pro
peccato occulto nō est manifesta penitentia in-
iungenda. s. talis vnde posset aliqua peccati su-
spicio oriri. ¶ Item nota ſm Joh. an. super cle.
dudum de sepul. ꝙ prius debet sacerdos iniun-
gere penitentiam q̄ȝ facere absolutionem a pec-
catis: quod ꝓbat ex ipso textu cle. que prius ait
de penitentia iniūgenda ⁊ postea de absolutio-
ne. tum etiam ex ratione ꝓbat: quia cum absolu-
tio sit complementuȝ forme in penitentia: prius
debet esse satisfactio: que est vt pars materialis
penitentie saltem in actuali ꝓposito vt expressa
satisfactione que debet imponi per sacerdotem:
eam penitens accepit sicut confessus est ⁊ doluit
⁊ inde sequitur absolutio. Quia tamen cōmunit̄
fit contrarium. s. ꝙ prius absoluatur: ⁊ postea in
iungat̄ penitentia: quomodocūq̄ȝ fiat vl̄ ante vl̄
post sufficit. p̄supponit enim confessor illum ha
bere ꝓpositum faciendi quod sibi iniunget: cum
ipsum peniteat. ¶ Item ſm Jo. si penitenteȝ ab-
soluis: cuius confessionem audisti: absoluas etiā
eum a penitentijs oblitis iniunctis ab alijs sacer
dotibus: ⁊ si aliquarum penitentiarū iniunctarū
memor sit: quas non impleuerit: si iudicaueris
expediens cōmutes eas: nisi esset in casu a quo
nō posses absoluere. De permutatione tamen
penitentie habes. s̄. in ti. p̄cedenti. c. vlti. circa fi-
nem vbi etiam multa sunt de satisfactione. ¶
Cautum est etiam declarare sibi vel ꝑmittere:
ꝙ si aliqua die vel ex negligentia vel obliuione
obmitteret penitentiam iniunctaȝ: puta ieiuniū
vel orationes ⁊ huiusmodi: ꝙ possit remittere
alia die. Item ſm pe. de pal. Consulendum est
diuitibus ⁊ nobilibus ꝙ querant participationē
bonorū: que fiunt in religionibus vbi ⁊ sūt plu-
res penalitates q̄ȝ alibi ⁊ magis accepte deo q̄ȝ
alibi: ⁊ ꝙ in penitentiam imponatur eis nō solū
que facient per seipsos: sed ⁊ que per alios vl̄ ab
alijs ꝓcurabunt ⁊ omnia quorū specialiter sunt
participes.

De confitente aūt qui

non confitetur aliquod mortale, quod nouit de
eo confessor: ex eo quia nō reputat illud pecca-
tū. Dicit gof. in quodlibet. 9. ꝙ si est certum illud
esse mortale: tunc quicūq̄ȝ confessor debet ei fa-
cere conscientiā de eo: cum confessor ordinetur
ad vtilitatē eius: sed vtilitas eius est: ꝙ sciat sta-
tum suū: nec debet eum absoluere: sed reputare
eum indispositū ad recipiendū absolutionē: duȝ
manet in tali statu. Sed si dubium sit: vtrum sit
peccatum ⁊ opiniones sūt inter magistros: sicut
vtrū sit licitum emere redditus ad vitam. Tūc
aut confessor est ordinarius eius: ita ꝙ tenetur
audire confessionē eius: ⁊ tunc si sit illius opinio
nis ꝙ illud nō sit peccatū: debet eum absoluere
simpliciter. Si aūt credit ꝙ sit peccatum: debet
ei conscientiam facere: ꝙ confitens diligenter se
informet de illo facto: vtrum sit peccatum. Sed

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dato ꝙ ille nõ vellet cognoſcere illud eſſe peccatũ: nihilominus ex quo eſt ordinarius: tenetur eũ abſoluere nec reputare eũ inhabilem ad abſolutionẽ: quia ex ratione ⁊ nõ ex ꝓteruia hec opinio eſt. Ordinarius aũt in abſoluendo debet ſequi cõmune iudiciũ eccleſie nõ ſuum. Si autem ſit confeſſor delegatus qui in nullo tenet̃ confitenti niſi velit: ſi credit illud eſſe mortale: nõ debet eum abſoluere: quia ex mera volũtate depẽdet vt abſoluat vel dimittat: debet ſequi in abſoluendo ꝓprium iudicium: ⁊ peccaret abſoluẽdo: hec goſ.

¶ De forma ⁊ modis abſolutionis ⁊ de canonibus penitentialibus. Ca. vij.

De abſolutione tandem. Nota ſm Ray. ſacerdos dicitur ſoluere vel ligare tribus modis. Uno modo per oſtenſionẽ. i. oñdendo ſolutũ vel ligatũ. Ligatũ dico cũ. ſ. nõ abſoluit: licet enĩ peccator ꝑ ɔtritionem ſit a deo abſolutus: adhuc tñ in facie eccleſie manet ligatus: ⁊ ſic intelligit̃ illud. c. de pe. di. i. q̃ntulibet. Alio modo ligat ſacerdos: dãdo penitentiã ad quã obligat peccatorẽ ⁊ ſoluit: dum de pnĩa ſibi debita dimittit: vel ad ſacramenta admittit: de pe. di. i. multiplicit̃. Tertio modo ꝑ excõicationem ⁊ abſolutionẽ ab ea. z. q. i. nemo. ¶ Fit tñ ſm pe. abſolutio a peccatis realiter per miniſteriũ ſacerdotis: nõ quidẽ principalit̃ ⁊ auctoritatiue: q2 hoc eſt ꝓpriũ dei: de pe. di. i. verbũ nec tñ ſolum oſtenſiue: q2 ⁊ hoc faciebant ſacramenta veteris teſtamenti: nec ſolum deꝓcatiue: quia ſic magis abſolueret bonus laicus q̃ malus clericus: nec ſolum ꝑ ɔtritionẽ cõfitentis: q2 tunc nunq̃ quis ibi afficeret̃ de attrito contrit⁹. Sed opatur inſtrumentaliter abſolutio ꝑ remiſſionem diſponendo ad gratiã: ⁊ ſic niſi ponatur obſtaculũ facit de attrito contritũ: ⁊ iam contrito adauget gratiã: hec pe. concor. tho. Et fit hoc virtute clauiũ: que dicunt̃ plures in effectu: quia vna eſt potentia diſcernendi: alia diffiniẽdi: vna tñ eſt eſſentialit̃. ſ. poteſtas iudicandi in foro aĩe collata a deo: ⁊ in aĩa impreſſa indelebiliter per ſuſceptionẽ ſacerdotij: hec pe. ¶ Nota ſm Ray. ꝙ triplex eſt iudicium. ſ. dei petri ⁊ celi. In ꝑmo iudicio abſoluit̃ peccator ꝑ contritionẽ. In iudicio petri. i. confeſſionis ꝑ abſolutionẽ: ſi tamẽ ſit abſolutus prius a deo ſaltem ordine: vnde dicit̃. z4. q. i. manet petri priuilegium: qñ ex equitate fertur iudicium. In iudicio celi. i. curie celeſtis abſoluit̃ ꝑ approbationẽ: de peni. di. i. c. nũquid cain. ¶ Nota etiã ſm pe. de pal. ꝙ ẽ triplex clauis regni celoꝝ. ¶ Prima eſt auctoritatis: et hanc habet ſolus deus: q2 cũ clauis ſit poteſtas aperiendi celũ: ⁊ deus ſolus principalit̃ poſſit remittere peccata quibus ſolis claudere celum ⁊ gratiã infundere qua aperit̃: ideo habet hãc ipſe ſolus. ¶ Secunda eſt excellentie: hanc h3 ſolus xp̃s inquantũ homo. ipſe enĩ merito paſſionis aperuit celum tollens impedimentũ nature: qȯ nullus tollere potuit. ¶ Tertia eſt clauis miniſterialis: hanc hñt ſacerdotes: q miniſterialiter ⁊ diſpoſitiue agunt ad amotionẽ obſtaculi. i. vectis ſeu peccati: ⁊ aperitionẽ. i. collationem gratie. ¶ Clauis aũt miniſterialis eſt duplex: vna dicit̃ ordinis alia iuriſdictionis. Et forte ſũt realit̃ diſtincte: quia licet clauis iuriſdictionis non ſit aliquid reale: tñ clauis ordinis eſt aliqd reale ⁊ indelebile. Et clauẽ ordinis habet oĩs ſacerdos: ſ3 clauẽ iuriſdictionis nõ habet niſi habeat ſubditum: vnde ⁊ curatus nõ ſacerdos h3 clauẽ iuriſdictionis ⁊ nõ clauẽ ordinis. Item clauis ẽ duplex. ſ. clauis ſciẽtie ⁊ clauis potentie vna tamen eſſentialiter.

De modo abſoluendi

Nota qȯ dicit pe. de pal. q2 homo neſcit vtrum vnq̃ fecerit vnã ꝑfectã confeſſionẽ: expedit ꝙ in omni confeſſione ſacramentali poſt quedam ſpecialit̃ enumerata: ſequat̃ generalis clauſula. ſ. de omnibus alijs venialib⁹ ⁊ mortalibus ɔfeſſis ⁊ nõ ɔfeſſis dico meã culpã: ⁊ ſic abſolutio ſeq̃tur: ⁊ ſic valebit ad remiſſionẽ pene etiã mortalis oblite: ⁊ etiã ſcite ad quã tñ nõ tenebat̃ alĩs ĩ ſpeciali iterũ cõfiteri: q2. ſ. confeſſus eſt ſufficient̃. ¶ Forma aũt abſolutionis ſm tho. in tractatu ȯ forma abſolutionis eſt hec quantũ ad ſubſtãtiã Abſoluo te. Et ɔſueuit addi ego ⁊ a pctĩs tuis: ⁊ ſi nõ diceret̃ ſubintelligeret̃. Quia enĩ in ſacramentis verba habẽt efficaciã ex inſtitutione diuina: tenenda ſũt determinata verba ɔſonantia inſtitutioni diuine. Inſtitutioni aũt diuine diceñti. Quecũq3 ſolueris ⁊c̃. Iſta verba conueniunt. Ego te abſoluo. Idem Inno. ⁊ hoſti. Et melius addit̃ ſm pe. de pal. ab omnib⁹ pctĩs tuis q̃ dicere a pctĩs tuis ɔfeſſis ⁊ oblitis. Et meli⁹ dicit̃ ab omnib⁹ peccatis q̃ cõfeſſus es in generali vel ſpeciali de quib⁹ intendis. ¶ Premitt̃ aũt abſolutioni cõiter miſereat̃ tui ⁊c̃. ⁊ filius dei te abſoluat ⁊c̃. Nõ ꝙ ſit neceſſariũ: ⁊ de forma abſolutionis vt quidã dixerũt: ⁊ male: qȯ reprobat tho. Sed ex congruentia vt. ſ. ꝑ hĩ⁹ orationẽ tollatur ſi aliquod eẽt obſtaculũ ex parte penitẽtis ad ꝑcipiendũ fructũ abſolutionis. Subiungitur etiã ad abſolutionẽ ɔgrue ɔſignatio crucis ſuꝑ confeſſum cũ inuocatione trinitatis ad innuendũ ſm tho. in. 4. ꝙ ipſa remiſſio peccatoꝝ fit auctoritatiue ꝑ ſanctã trinitatẽ ⁊ meritorie ꝑ paſſionẽ xp̃i. S3 impoſitio manus ſuꝑ caput cõfeſſi nõ ɔuenit ſm tho. quia iſtud ſacramentũ nõ datur ad aliquã excellentiã gratie: ſicut illa vbi fit manus impoſitio: ⁊ in fine multũ vtiliter dicitur Quicqd boni feceris ſit tibi in remiſſionẽ peccatorum tuoꝝ. Nã vt dicit tho. in q̇olibet ex ipſis verbis. Oĩa bona q̃ faciet ĩ ſtatu gratie: valebũt ſibi ad expiandũ culpã ꝑteritã ſeu diminuendũ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

de debito pene nõ ſolũ ex ipſa natura boni op̄is
ſꝫ ex virtute etiã clauiũ. Quolibet eni͂ bonũ opus
eſt magis expiatiuũ ex impoſitione ꝯfeſſoris q̄ꝫ
idẽ p ſe factũ: qꝛ ibi op̄atur virtus clauiũ ⁊ me/
ritũ paſſionis xp̄i. Sicut eni͂ cõfeſſoꝛ põt impo/
nere pn̄iam ex ſe vel de conſilio alteri⁹: ita ⁊ de
volũtate cõfitentis: puta cũ dicit. Si nõ potes fa
cere hoc vel nõ vis facias hoc. Et huic ẽ ſile cũ
dicit. Quicq̄d boni ⁊c̄. Vñ vltra pn̄iaꝫ ſpecialit̄
iniũctã ex illis v̄bis alia bona op̄a magis vale/
bũt, quantũ quidẽ ad emendã culpe cõmiſſe: nõ
aũt ad p̄ſeruandũ a futura. Pe. de pal. dicit q̄ ẽt
debet cõfeſſoꝛ dicere: ⁊ mala q̄ ſuſtines: ⁊ bona
q̄ ꝓponis facere ſint tibi ⁊c̄. Nõ quidẽ intenden
do eũ obligare ad faciendũ q̄ ꝓponit facere. Sꝫ
vt ipſũ ꝓpoſitũ faciẽdi ſit ſibi ſatiſfactoriũ: ⁊ bo
na q̄ faciet. ¶ Itẽ nota ſm̄ Io. ⁊ pe. de pal. q̄ cõ/
feſſoꝛ ſemꝑ prius dꝫ abſoluere a vinculo excõi
cationis etiam minoris q̄ꝫ a peccatis. Et multo
magis a maioꝛi ſi habet auctoꝛitatẽ. Et ſi nõ hꝫ
nõ abſoluat a peccatis: niſi prius abſoluat̄ ab ex
cõicatione p eũ qui põt eũ abſoluere ex hoc.
Solet aũt dñs papa aliq̄ũ quibuſdã tantã gr̄aꝫ
facere: vt ſimpliciter ab omnib⁹ cenſuris ⁊ penis
iuris ⁊ hoĩs poſſint abſolui in foꝛo ſaltẽ cõſcien
tie. Et tũc confeſſoꝛ põt iſta foꝛma vti: quã a cu/
ria romana recepi: ⁊ vſus valet.

De plenitudine pote/

ſtatis ap̄lice cuius auctoꝛitatẽ ꝓ pn̄ti gero: abſol
uo te ab omnib⁹ cenſuris eccleſiaſticis ſñijs vin/
culis excõicationũ ſuſpenſionũ ⁊ interdicti tam
a iure q̄ꝫ ab hoĩe latis necnõ ab omnib⁹ negligẽ
tijs ⁊ defectibus cõmiſſis in adminiſtratione ſa
cramentoꝝ officijs ⁊ actibus tuis vel noĩe tuo
factis ſupplendo de ſolita ap̄lice ſedis clementia
⁊ oẽs effectus eoꝛundẽ. Aboleo etiã oẽm macu
lam infamie ⁊ inhabilitatis vndecũqꝫ contractã
diſpenſoqꝫ tecũ ſuꝑ oĩ irregularitate ſimonia in
oꝛdine ⁊ beneficio actiue vel paſſiue quacunqꝫ
occaſione vel cauſa etiã circa in collatione oꝛdi
nũ ⁊ alioꝝ ſacramentoꝝ vel cõtractis ſeu cõmiſ
ſis. Reſtituo te ⁊ habilito te ad ſtatus famam ⁊
honoꝛes ⁊ executiones officioꝝ eccleſiaſticoꝛũ
quoꝛũcunqꝫ ac ad oẽs gradus dignitatũ ⁊ ho/
noꝛũ ad beneficia eccleſiaſtica habita ⁊ haben/
da: ⁊ tibi de his q̄ habes de nouo ꝓuideo rela/
xando tibi fructus: q̄s male ꝑcepiſti ſeu leſa con
ſcientia ex eiſdẽ: ac alia q̄ in ludo ex ſucceſſione
ac alias ad te ꝑuenerũt: q̄ ſubiacent reſtitutioni
vage in foꝛma pleniſſima. In noĩe patris ⁊ filij
⁊ ſpũs ſancti amen. Si aũt aliq̄s dubitat an pro
iſtis ſp̄alis exigatur foꝛma abſoluẽdi neceſſaria
qui a ſede ap̄lica hñt p̄uilegiũ: q̄ ĩ articulo moꝛ
tis dũtaxat ſemel poſſint habere plenã remiſſio
nẽ omniũ ſuoꝝ peccaminuꝫ. i. a pena ⁊ culpa: vt
alij exp̄imũt. Rñdet̄ ſm̄ q̄ a magiſtris tam in
concilio conſtantienſi q̄ꝫ baſilienſi dictũ fuit q̄
nõ: ſꝫ ſufficit q̄ ea oĩa ⁊ ſingula faciant ꝓ quibus
indulgẽtia p̄fata dat̄: ꝓut in bullis vel p̄uilegijs
talium exp̄imit̄. Nec putet aliq̄s q̄ qñ ſemel in
articulo moꝛtis fuit ⁊ vſus eſt: q̄ poſtea ĩ alio ar
ticulo moꝛtis vti valeat: niſi papa latioꝛẽ aucto
ritatẽ daret q̄ꝫ dat: qñ ponit q̄ in articulo moꝛ/
tis dũtaxat ſemel. Et ita rñdet̄ in concilio con/
ſtantienſi a litteratiſſimis viris pluribus de hoc
requiſitis. Nec mirũ quia priuilegiũ de indulgẽ
tijs tantũ dat quantum ſonat: nõ autem extendi
debet vltra.

Sed quid de cõfeſſoꝛe

qui abſoluit vbi nõ potuit ſecularẽ aut ex igno/
rantia vel ex verecundia feſtinatione vel hi⁹: Et
confeſſoꝛ poſtea experit̄ ſe erraſſe. Nũquid te/
netur hoc ſeculari dicere? Rñdet̄ ſm̄ oẽs q̄ ſe/
cularis excuſatus eſt: ⁊ coꝛam deo abſolutus eſt:
interim q̄ neſcit ſꝫ confeſſoꝛ nõ. Quid ḡ faciet?
Collatio facta fuit de hoc cũ multis notabilib⁹
doctoꝛibus theologie in cõcilio baſilienſi. Qui/
dam dixerunt q̄ debet auctoꝛitatem a ſuperio/
ri impetrare: ⁊ ſi ſine magno ſcãdalo fieri poteſt
vocare non abſolutum: ⁊ ſibi dicere ac eum ab/
ſoluere poſt auditum in confeſſione: vel ſi ma/
gnum ſcandalum timeret̄: abſentem abſoluat: ſi
ab vltima confeſſione ſperat̄ eſſe in gratia. Ad/
huc aũt ⁊ alijs placuit: ſi magnum timeret̄ ⁊ no
tabile ſcandalum: ſũmo deo ſacerdoti cõmittat:
penitentiam ſolam condignã ſacerdos pro ne/
gligentia agens: p̄ſertim qñ multitudo ſic eſt ne
glecta: vel multi eoꝝ multum diſtant a loco: vbi
reſidet confeſſoꝛ. ¶ Quid etiã ſentiendũ eſt de
aliquo qui confitetur: ⁊ confeſſoꝛ eũ nõ intelli/
git aut ex doꝛmitiõe vel ex peritia lingue aut ex
diſtractione nimia vel ex ſiti cauſa. Rñdet Io.
de harthebergis antiquus doctoꝛ in quodlibet
ſuis. Sacramentalis abſolutio preexigit cõfeſ/
ſionem. Confeſſio vero omnis impoꝛtat relatio
nem: que nõ poteſt eſſe ſine relatione vnius ⁊ ꝑ/
ceptione alterius. Cum ḡ alterum iſtoꝛum. ſ. per/
ceptio ſacerdotis deficiat in p̄fato caſu: credo d̄
illo peccato nõ eſſe confeſſionem ⁊ ꝑ conſequẽs
nec impendi abſolutionem: hec ille. Sed iſtud
videt̄ debere intelligi: vbi obaudita ſũt peccata
grauia: que de neceſſitate ſalutis ſũt confitenda
nõ de alijs que cadunt ſub conſilio vt venialia:
⁊ vbi talia modica raro obaudiuntur ab eo: qui
alias nouit ꝑſonam: ſiue noſcit: debet ergo con/
feſſoꝛ facere iterare ea: que ex ſomno nõ intelle
xit. Et nota q̄ q̄ꝫuis pn̄ie iniũgende a confeſſoꝛe
penitentibus hodie ſint arbitrarie: ⁊ ad arbitriũ
iudicis. i. confeſſoꝛis imponẽde: vt habetur. 26.
q. 7. tempoꝛa. ⁊ de peni. di. i. menſuram. Et hãc
opinionem appꝛobat conſuetudo ⁊ generaliter
hoc ſeruatur: vt dicit hoſti. in ſũma ti. de peni. et
re. tamen vt ſacerdos circa huiuſmodi diſpen/
ſationẽ cautius arbitretur: notandi ſunt caſus in
quibus ꝑ canones certe pn̄ie imponunt̄. Nam ⁊
canones penitẽtiales tenetur ſcire ſacerdos: alr̄s

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vix in eo nomen ſacerdotis conſtabit.38.di.que ipſis.

¶ Primus canon dicit: ꝙ preſbyter ſi fornicationem fecerit: penitentiam decem annorum facere debet: hoc modo incluſus ſacco indutus ⁊ humi proſtratus miſericordiam dei iugiter implorans tribus menſibus continuis de veſpera in veſperam pane ⁊ aqua vtatur: exceptis dieb⁹ dominicis ⁊ precipuis feſtiuitatibus in quibus modico vino piſciculis ⁊ leguminibus recreatur: elapſis ⁊ finitis ſic tribus menſibus exit de carcere: non tamen procedit in publicū: ne grex fidelis in eum ſcandalum patiatur per hoc: apparet ꝙ loquitur de publico. ¶ Poſt hec reſumptis aliquantulum viribus anno vno ⁊ dimidio ī pane ⁊ aqua peniteat exceptis dominicis ⁊ aliis ꝑcipuis feſtis in quibus vino ⁊ ſanguine ouis ⁊ caſeo reficitur. Finito ſic primo anno ⁊ dimidio: particeps fit ſanguinis domini ⁊ ad pacem ⁊ ad pſalmos cum alijs fratribus cantandos in choro admittitur: tamen ad cornu altaris nō accedat: ſed minorum ordinuꝫ tantū officia gerat. Deinde vſqꝫ ad expletionem ſeptimi anni tres dies. ſ. ſecunda quarta ⁊ ſexta feria exceptis diebus paſchalibus: qui. ſ. quinquaginta. xl. in pane ⁊ aqua ieiunet: tamen ſecundaꝫ feriam vno pſalterio vel vno denario poterit redimere. Si ſic ſeptimum annum compleuerit: poteſt eum epiſcopus ad gradum priſtinum reuocare: ita tamē ꝙ in tribus annis ſubſequentibus omni ſexta feria nulla interueniente miſericordia in pane et aqua ieiunet. Sacerdoti etiam pro quolibꝫ peccato ſiue crimine qđ depoſitionem inducit: eſt conſimilis penitentia iniungēda: probantur hec omnia. 82. di. preſbyter ſi fornicationem fecerit. Et intelligunt quidam etiam ſi fornicatio ſimplex ſit alij de adulterio vel inceſtu.

¶ Secundus canon dicit: ꝙ ſacerdos cognoſcens filiam ſuam ſpiritualem ſcilicet quam baptizauit vel confirmari fecit: vel in penitentia audiuit: penitentiam duodecim annorū agere debet: ⁊ eſt ſi in publicum prodierit deponendus. Epiſcopus autem qui talia cōmiſit quindecim annis peniteat. Mulier vero religioni tradēda eſt rebus ſuis pauperibus erogatis. 30. q. i. ſi qs ſacerdos. ⁊ c. nō debet.

¶ Tertius canon dicit: ꝙ ſi quis contra naturā peccauerit: ⁊ eſt clericus deponi debet vel religioni tradi: ſi incorrigibilis appareat ad perpetuam penitentiam peragendam: ſi laicus excommunicari ⁊ a cetu fideliū vſqꝫ ad condignam ſatiſfactionem debet fieri alienus: de exceſ. pla. clerici. iunge quod nō. ī. eo. verſi. quadrageſimus. hoc autem vicium maius eſt: ꝗꝫ ſi quis matrem cognoſceret. 32. q. 7. adulterij.

¶ Quartus ꝙ ſacerdos qui intereſt clandeſtinis nuptijs triennio ſuſpendiť: ⁊ ſi hoc culpa exegerit grauius puniatur: de clande. deſpon. cum inhibitio ſcilicet pe. Per conſtitutiones autē legatorū apoſtolice ſedis in prouincia tales ſiue ſint clerici ſiue laici: ad ſedem apoſtolicam ſunt mittendi: nō dicunt tamen ꝙ ſint excōmunicati: ſed ꝙ citra ſedem apoſtolicam abſolui nō poſſunt: intelligas tu a peccato. Conſuetudo tamen ī pleriſqꝫ locis tales excōmunicatos reputat: quouſqꝫ ꝑ ſedem apoſtolicā fuerint abſoluti: puto tamen ꝙ aſſignanda ſit dies talibus infra quā iter arripiant: quo elapſo ſi non obedierint: ſunt ad hoc ꝑ cenſurā eccleſiaſticam compellendi. Et ex quo ꝓpter hoc ligati erant: non debent abſolui quouſqꝫ iter perfecerint: ar. de appell. ꝗſtioni.

¶ Quintus ꝙ ſi quis votum ſimplex violauerit tribus annis penitere debet. 27. di. ſi vir.

¶ Sextus ꝙ ſi quis excōmunicatus celebrauerit: triennio penitere debet: ⁊ a vino ⁊ carnibus abſtinere. ii. q. 3. de illis.

¶ Septimus ꝙ qui aliū iniuſte accuſat ad mortem. lx. dies in pane ⁊ aqua per ſeptem annos peniteat: ſi accuſatus occiſus ſit: ſi membrum perdidit ꝑ triennium: de accu. accuſaſti.

¶ Octauus ꝙ quicunqꝫ filiam ſpiritualem vel cōmatrem ſuam cognoſcit: ꝑ ſeptem annos peniteat ⁊ ei conſentientes ſimiliter. 30. q. 3. nō oportet.

¶ Nonus ꝙ ſi quis deſponſatam alij duxerit: eam dimittat ⁊. xl. dies in pane ⁊ aqua ꝑ. 7. ānos peniteat: de ſpon. duo accepiſti.

¶ Decimus ꝙ qui cognoſcit duas cōmatres vl ſorores ſiue viuat vxor ſiue nō: ad minus. 7. annis peniteat: licet plus deberet. 30. q. 4. ſi pater.

¶ Undecimus ꝙ homicida voluntarius ſine ſpe reſtitutionis deponitur: ⁊. 7. annis peniteat. 50. di. miror.

¶ Duodecimus ꝙ caſualis ꝑ quinqꝫ annos penitet. 50 di. ſi qua. ⁊ c. ſi quis. ⁊ c. eos.

¶ Tertiuſdecimus ꝙ ſi hoc factum ſit ꝓpter neceſſitatem euitabilem: ꝑ duos annos debet penitere. 50. di. đ his. licet ſi eſſet ineuitabilis ī nullo imputareť. 50. di. quia te. qđ verū eſt quo ad peccatum: ſꝫ quo ad cautelam ⁊ innocentiā ſuaꝫ eccleſie oſtendendā: bonum eſt penitere: de homici. c. 2. §. ſi. 34. q. 2. in lecto. 33. q. 3. excōmunicatorū. Sꝫ ⁊ ſi quis ꝑ inſaniam cōmittat homicidiū nō imputatur. 3. q. 9. indicas. 15. q. i. aliquātos. ⁊ c. illi. ⁊ c. ſi quis. Qui vero etiam intuitu diſcipline incaute ꝑcutiendo occidit: deponitur: de homici. preſbyterū. 15. q. 5. ſi quis nō iratus. ſꝫ ⁊ qui ligatum latronē interficit deponitur: de homici. ſuſcepimus.

¶ Quartuſdecimus ꝙ matricida ꝑ. x. annos peniteat ſm formam ſatis aſperam traditā. 30. q. 2. latorem. vxoricide aūt imponitur maior pena: talis enim ⁊ qui dominū occidit: nunqꝫ equitat nec vehiculo deportať: vt patet. 33. q. 2. admonere. ⁊ c. quicūqꝫ. quare dixit hug. ꝙ maius peccatum eſt vxoricidiū ꝗꝫ matricidiū: cū grauius punitur: ar. 24. q. i. nō afferamus. Alij contra ſed iō maior penitentia imponitur: quia promptiores

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſunt homines ad occidendas vxores q̄ȝ matres ar.ff.de penis aut facta.§.fi.

¶ Quintuſdecimus eſt ꝙ periurus per.xl.dies ī pane ⁊ aqua per ſeptem annos peniteat: ⁊ ſemp debet eſſe in penitētia.ſ.interiori.6.q.i.q̄cūq̄ȝ.

¶ Sextuſdecimus in falſa menſura.30.dierum in pane ⁊ aqua penitentia eſt imponenda:de cōtraben.empt.l.vt menſure.

¶ Decimuſſeptimus ſi quis ſolēniter penituit ⁊ poſtea redijt ad vomitū decem annis peniteat: de pe.di.5.ſi qui vero

¶ Decimuſoctauus qui deuotam ſeu moniale ȝ cognoſcit.x.annis peniteat:⁊ ipſa ſimiliter penitentiam agat ſ̄m formam traditam.27.q.i de filia.⁊.c.deuotam.

¶ Decimuſnonus qui cantat miſſam ⁊ nō communicat: anno vno debet penitere: ⁊ interim a celebratione miſſarum ceſſare debet: de conſe.di.2.relatum.

¶ Uigeſimus ſacerdos qui mortuum clericum inuoluit in palla altaris decē annis ⁊ quinq̄ȝ mēſibus peniteat. Diaconus vero triennio ⁊ dimidio ſiue ſex menſibus: de conſecra.diſ.i.nemo ꝑ ignorantiam.

¶ Uigeſimuſprimus qui cōmittit ſacrilegium in violando eccleſiam vel chriſma: ſeu calicem ſacrum pollutis manibus accipit vel ſimilia cōmittit:annis ſeptem penitet:in duobus primis n̄ intrat eccleſiam:⁊ vſq̄ȝ ad quartum non offert ⁊ tribus diebus in hebdomada a vino ⁊ carnibus abſtinet ieiunando:ſed ⁊ alia conſideranda ſunt ſicut hoc plenius īuenitur.i2.q.2.de viro.

¶ Uigeſimuſſecūdus ſi parentes frangūt ſponſalia filiorum triennio ſeparanť a cōmunione et filij ſimiliter ſi in culpa ſint: ſed ſi filij ſ̄m permiſſionem factam contraxerūt:excuſanť vtriq̄ȝ quo ad penam eccleſie intelligas nō quo ad reatum ex quo dederūt operam in contrarium.3i.q.3.ſi qui parētes.ar.de pe.di.i.ſi cui.

¶ Uigeſimuſtertius qui ducit in matrimoniuȝ quam polluit per adulterium.7.annis peniteat .3i.q.i.ſi qua vidua.

¶ Uigeſimuſquartus ꝙ maledicus contra deū vel aliquem ſanctorū ſuorum linguam ſuam publice in blaſphemiam relaxans debet agere penitentiā ꝑ ſeptē hebdomadas: ſicut habetur de maledi.ſtatuimus.

¶ Uigeſimuſquintus in ſacerdote denudante illum,qui ſibi confeſſus eſt verbo vel ſigno:quia debet a ſacerdotali officio deponi ⁊ ad agendaȝ penitentiam ꝑpetuam in artum monaſteriū detrudi.

¶ Uigeſimuſſextus qui compulſus cōditionaliter ꝑiurat:ſi liber ſit.40. diebus ꝑ ſeptē annos peniteat:ſi ſeruus ſit tribus annis.22.q.5.qui cōpulſus.

¶ Uigeſimuſſeptimus qui periurat in manibus epi vel in cruce ſacrata tribus annis:q in nō cōſecrata vno anno peniteat: q coactus ⁊ ꝑ ignorantiam iuris tribus quadrageſimis.22.q.5.c.2.

¶ Uigeſimuſoctauus q ſcienter falſum iurat vel aliū iurare compellit.7.annis peniteat.22.q.5.ſi quis cōuictus.

¶ Uigeſimuſnonus q in dicendis horis canonicis ⁊ alijs officijs diuis a ꝯſuetudine metropolitane,ꝓprie eccleſie diſcrepat.6. menſibus cōione priuať:ſi ex contēptu hoc accidat.22.di.de his.

¶ Trigeſimus epus qui ordinat ſine iuſta cauſa clericū inuitū abſolute āno ſuſpendiť.64.di.c.2.

¶ 31ꝰ.epus qui correctionem de venditione myſteriorū diſſimulat duobus menſibus ſacerdos quattuor: diaconi ⁊ ceteri ad arbitrium iudicis peniteant.i.q.i.quicquid inuiſibilis.

¶ 32ꝰ.ſortilegus.40.diebus peniteat de ſortilegijs requiſiſti.

¶ 33ꝰ.qui videt in aſtrolabio duobus annis peniteat:de ſortile.ex tuarum.

¶ 34ꝰ.ſi ꝑ negligentiā aliquid de ſanguine ſtillauit ī terrā.i.tabulā terre adherentē lingua lambatur:⁊ tabula radať.ſi non fuerit tabula: locus conradať ⁊ canando cōburať: ⁊ cinis iuxta altare recondať:⁊ ſacerdos.40.diebus peniteat. Si ſup altare ſtillauerit calix ſorbeat miniſter ſtillā ⁊ tribus diebus peniteat. Si ſup lintheū altaris ⁊ ad aliud ſtilla ꝑuenerit.7.diebus.ſi vſq̄ȝ ad tertium.9.ſi vſq̄ȝ ad quartuȝ.20.diebus peniteat: ⁊ lintheamina q̄ tetigerit ſtilla tribus vicibus miniſter abluat calice ſubter poſito ⁊ aqua ablutionis ſumať vel iuxta altare cōdať:ſi ſine abhominatione ſumi nō pōt:de cōſe.di.2.ſi ꝑ negligētiā.

¶ 35ꝰ.ſi ꝑ ebrietatē vel voracitatē eucharistiam euomerit.40.diebus ſi ſit laicus:clericus auteȝ .70.diebꝰ:eps.90.diebus peniteat:ſi ꝓpter infirmitatē hoc accidit.7.diebus: de conſecra.diſ.2. ſi quis ꝑ ebrietatem.

¶ 36ꝰ.qui preſbyterū interfecerit.i2.annis peniteat.eo.ti.c.2.

¶ 37ꝰ.qui domuȝ vel areā volūtarie ſuccendit ſublata vel incenſa oīa reſtituat:⁊ tribꝰ annis peniteat:eo.ti.c.2. ⁊ de iniurijs ſi qs domū. Canon tn̄ dicit ꝙ ſi ex odio vel ꝑ vindicta hoc fecerit: excōicari debet:nec abſoluiť quouſq̄ȝ ſatiſfecerit:pnīa aūt imponiť vt hieroſolymis vel in hiſpaniā vadat:in dei ſeruitio ꝑ annū integrū moraturus. Si qs archieps vel epus hoc relaxauerit:damnū reſtituat:⁊ ꝑ annū ab officio epali abſtineat.23.q.8.peſſimā. hodie poſtq̄ȝ denunciati ſūt:nō pn̄t abſolui circa ſedē apo.de ſen.excom. tua nos.

¶ 38ꝰ.q cōicat heretico inſcius anno peniteat: q ſcienť.5.ānos. Qui ꝑmittit hereticū cantare miſſam ignoranť.40.dies:ſi ꝑ reuerētia eiꝰ ꝑ annū: ſi in ſubuerſione fidei tanq̄ȝ hereticꝰ damnať:niſi p.x.annos peniteat. Si qs receſſerit ab ecclia ad hereticos fugiēs ⁊ alios ad hec idē faciendū induxerit.i2.annis peniteat:tres extra eccleſiam .7.inť audiētes duos extra cōionē ⁊ ſic.i2.anno cōionē ſine oblatiōe ꝑcipiat.24.q.i.ſi qs dedit.

¶ 39ᵘˢ. qui ignoranter cognoſcit duas ſorores vel matrē ⁊ filiā vel amitā ⁊ neptē. 7. annis peniteat ſi ſcienter ꝑpetuo caret coniugio. 34. q. ii. ſi quis cum duabus.

¶ Quadrageſimus q cū brutis coierit: pluſq̄ꝫ ꝑ ſeptē annos peniteat. Idem pro inceſtu. 33. q. 2. c. hoc ipſum. ⁊. §. ſequentibus.

¶ 41ᵘˢ. patronus q res eccleſie dilapidat: anno vno penitet. 16. q. 7. filius.

¶ 42ᵘˢ. qui luſtrat domū ſuā cū magicis ⁊ incantationbus. 7. annis peniteat. 26. q. 5. qui diuinatores. ⁊. c. nō liceat.

¶ 43ᵘˢ. ſi mus comedat corpus xp̄i: ſacerdos q̄draginta dies peniteat: ſi ꝑdidit triginta dies: de conſecra. diſ. 2. qui bn̄. Si incaute dimiſit: q̄uis nihil nephandū inde acciderit tribus menſibus ab officio ſuſpendet̄ de cuſtodia euchariſti. c. 2.

¶ 44ᵘˢ. qui iurat nō facere pacem cū ꝓximo ſuo anno vno peniteat: ⁊ ad pacē redeat. 22. q. 4. qui ſacramento.

¶ 45ᵘˢ. ꝑ periurio adulterio ⁊ homicidio dant̄ regularit̄ ſeptem anni. Idem ꝑ fornicatione licꝫ nō ita aſpera pn̄ia iniūgat̄. 22. q. i. ꝑcauendū. alias incipit ꝑdicandū. 33. q. 2. hoc ipſū. ⁊. §. ſequenti.

¶ 46ᵘˢ. qui ſcient̄ rebaptizat̄. 7. annis penitet faciendo tres quadrageſimas: ⁊ feria. 4ᵃ. ⁊. 6ᵃ. ī pane ⁊ aqua ieiunādo: hoc ſi ꝓ vicio hereſis fecerit ſi autē ꝓ imundicia. i. ꝓ ſalute corꝑis obtinēda: vt de apoſta. c. 2. tribus annis peniteat: de conſe. di. 4. qui bis. ⁊ talis qui bis baptizat̄ vel etiam confirmat̄: fit de foro eccleſie ⁊ cogitur fieri regularis: de conſe. di. 5. dictum eſt.

¶ Titulus. xviij. de celatione ⁊ ſigillo confeſſionis. ¶ Capitulum primum.

De celatione cō

feſſionis. Nota ſm tho. in. 4. di. 21. q̄ audiens confeſſionem tenet̄ celare eam: quia in ſacramentis id qđ gerit̄ exterius: eſt ſignum eius qđ gerit̄ interius: vn̄ ſicut deus hoī cōfitenti tegit peccatū interius: ita ⁊ ſacerdos dꝫ celare exterius: vn̄ tanq̄ꝫ violator ſacramēti eſt reuelator ꝯfeſſionis. Eſt ⁊ alia ratio: q2. ſ. hoīes ꝑ hoc magis attrahunt̄ ad cōfeſſionem ⁊ ſimplicius cōfitent̄: vnde ⁊ ſi aliquod periculū futurꝫ īmineret: ⁊ hoc ſciret̄ ſolū ꝑ cōfeſſionē: vt de heretico qui corrūpit fideles vel de matrimonio illicito: qđ quidam volunt cōtrahere vel de ꝓditione fienda nō ꝓpter hoc debet reuelari cōfeſſio ad impediendū malū: vt quidā dixerūt: ſed falſum ē. Debet aūt monere eos qui cōfitent̄: vt obuient vel deſiſtant. Et plato dicere q̄ vigilet ſup gregē ſuum ⁊ huiuſmodi ſine vlla reuelatione: hec tho. Et ſi iudex inquireret ab aliquo: an ſciat aliquid de tali materia in cōfeſſione vel ꝑ alium modū: dicit guil. q̄ ſi nō poteſt declinare alio modo iniquū iudicem: pōt rn̄dere nihil ine ſcio: quia ſubintelligit̄ vt homo: vl̄ etiā nihil ſcio etiam ꝑ confeſſionem: quod intelligitur tibi reuelandum. Sicut exponit̄ illud math. 24. De die illo ⁊ hora nemo ſcit nec filius hominis: ⁊ intelligitur reuelandum nobis: vel nihil ſcit: inquātum homo ꝑ ſcientiam acquiſitā: ⁊ ſi ſciat ꝑ infuſam poteſt etiam hoc iurare. ¶ Sed nec etiam ſm pe. de pal. in. 4. di. 21. ꝑ licentiam aut preceptum cuiuſcunq̄ꝫ ſuꝑioris etiam pape factum ſub pena excōmunicationis licet reuelare confeſſionem: quia ſigillum confeſſionis eſt de iure diuino ⁊ de neceſſitate ſacrāmenti: papa autem licet aliquando diſpenſet in preceptis diuinis vt ī votis: nō tamen in ſacramentis poteſt diſpenſare: vt q̄ quis nō baptizetur: vel nō confiteatur. Qđ dictum eſt celationem confeſſionis eſſe de ſacramenti neceſſitate: nō ſic intelligitur: q̄ nō ſit verum ſacramentum: etiā ſi nō celaretur: quia vtiq̄ꝫ verum ſacramentum eſſet: ſi ſacerdos reuelaret ſicut etiam ſi deus nō tegeret: quia ipſe non ſatiſfacit: ſed dicitur celatio confeſſionis de neceſſitate ſacramenti: quia natura ſacramenti neceſſitat eum ad celandum. Natura dico ⁊ quātum ad id quod eſt ſacramentum: quia fit in occulto ſolus cum ſola. Et quantū ad id quod eſt ſacramentum ⁊ res. ſ. penitentia interior que etiā eſt occulta. Et quantū ad rem tantū. i. remiſſionem peccatorum. Nota ſm pe. de pal. quia qđ dicit tho. q̄ occultatio confeſſionis eſt de eſſentia ſacramenti: nō ſic eſt intelligendum: q̄ ſit eiꝰ materia vel eiꝰ forma: ſed q̄ eſt de materia eius obligatio ad occultationem. Sicut ſi dicerem̄ de eſſentia leuis: eſt ferri ſurſum: vel de eſſentia matrimonij eſt reddere debitum. i. oblgatio ad hoc ipſum. ¶ Eſt aūt peccatū mortale reuelare confeſſionem quia contra ius diuinū ⁊ poſitiuū vnde ⁊ grauiter punit̄ ab eccleſia. Nam de iure antiquo debet talis deponi: ⁊ omnibꝰ diebꝰ vite ſue ignominioſus fieri ⁊ peregrinari: de pe. di. 6. ſacerdos. ſꝫ ſm decretalē extra de pe. ⁊ re. oīs. debet deponi. ⁊ ad agendū ꝑpetuam pn̄iam in artū monaſteriū retrudi: ſm hoſti. faciet primā certo tp̄e ⁊ exinde aliā. Sꝫ hec pn̄ia imponēda eſt in iudicio: qn̄ quis cōuincit̄ de hoc vel fatet̄ ī iure. Nā alias in foro pn̄ie videt̄ eſſe arbitraria pn̄ia ꝓ huiꝰ pctō ſicut ꝓ alijs peccatis.

De licentia autem cō

fitentis q̄uis pctm̄ ſuū poſſit ꝯfeſſor alteri manifeſtare ſm tho. ⁊ pe. Tn̄ nō dꝫ vti tali lnīa niſi ad vitandū aliqđ malū. Tenet̄ aūt ille cui aliqđ reuelat̄ de lnīa penitētis nō reuelare ſꝫ illud celare: niſi forte pctōr velit q̄ ille abſolute ⁊ libere ſciat. Lnīa tn̄ quā dat penitēs ꝯfeſſori de reuelādo q̄tūcūq̄ꝫ generalis: nō intelligit̄ niſi ad bonū confitentis ſm pe. de pal. ¶ Et nota ſcđm pe. de palu. q̄ ſi iudex diceret alicui capto pro maleficio: da lnīam confeſſori vt dicat ſi cōfeſſus es đ hoc vl̄ đ illo: nō tenet̄ dare nec ex hoc ſuſpitio dꝫ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf